

(SRI C. M. POONACHA)

to take up this question tomorrow so that I may be able to check up and find out the latest position and so that nothing that is done in this House should offend any court that is seized of the matter.

Mr. SPEAKER.—This will be taken up tomorrow.

Mr. SPEAKER.—The House will now rise for recess and resume discussion when it re-commences.

The House adjourned for Lunch at Four Minutes past Three of the Clock and reassembled at Thirty-eight Minutes past Three of the Clock.

[Mr. SPEAKER in the Chair.]

CITY OF BANGALORE MUNICIPAL CORPORATION (AMENDMENT) BILL, 1957.

Introduction.

Sri T. MARIAPPA (Minister for Finance).—I beg to introduce The City of Bangalore Municipal Corporation (Amendment) Bill, 1957.

Mr. SPEAKER.—The Bill is introduced.

MYSORE LEGISLATURE SALARIES (SECOND AMENDMENT) BILL, 1957.

Motion to consider.

Sri T. MARIAPPA (Minister for Finance).—I beg to move:

“That the Mysore Legislature Salaries (Second Amendment) Bill, 1957, be taken into consideration.”

Mr. SPEAKER.—Motion moved:

“That the Mysore Legislature Salaries (Second Amendment) Bill, 1957, be taken into consideration.”

Sri T. MARIAPPA.—I will make some brief remarks. It is considered necessary to provide free furnished accommodation to mofussil members of the Legislature and to pay a sum of rupees sixteen as daily allowance to both local and mofussil members. Formerly, the allowances were different, namely Rs. 12-8-0 and Rs. 16 for local and mofussil members respectively. Now it is proposed to introduce a uniform rate of allowances and also provide free furnished accommodation during session time and half the rent during off-sessions.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಇದರ ಚರ್ಚೆಗೆ ಒಂದೂವರೆ ಘಂಟೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಇದರ ಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡುವವರು ಏಳು ನಿಮಿಷ ಮಾತನಾಡಬಹುದು.

*ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ (ಚನ್ನಪಟ್ಟಣ).—ಸ್ವಾಮಿ. ಇಲ್ಲಿ ಈ ವಿಷಯದ ಮೇಲೆ ಜಾಸ್ತಿ ಹೊತ್ತು ಮಾತನಾಡುವಂತಹುದೇನೂ ಇಲ್ಲ. ದೇಶಕ್ಕೆ ಉಪಯುಕ್ತವಾದಂಥ ಒಂದು ಬಂ ಅದರೂ ಆಗಿದ್ದರೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೊತ್ತು ಮಾತನಾಡಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ದೇಶಕ್ಕೆ ಏನು ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಇಲ್ಲಿ ಬಂದು ಕುಳಿತು ಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆಯೋ ಅದಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ಈ ಒಂದು ರೆಜಿಸ್ಟ್ರೇಷನ್ ಸ್ಕಾಲರ್‌ಶಿಪ್ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ತಂದಿರುವುದಾಗಿದೆ. ಸ್ವಾಮಿ, ಹಣ ಕಾನಿನ್ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಇಂಥ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ತರುವಾಗ ಅದು ಎಷ್ಟು ಎದ್ದುಕಾಣುತ್ತದೆ ಎಂದು ನನಗೆ ನಾನೇ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡೆ. ನಾನೇ ಆಗಿದ್ದರೆ ಇಂಥ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ತರಲೇ ಎಂದು ಇನ್ನೊಬ್ಬರನ್ನು consult ಮಾಡುವಷ್ಟು ಧೈರ್ಯ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಏನು ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ ಜನ! ಈ ತರಹ ಹಣವನ್ನು ವ್ಯಯ ಮಾಡಬಹುದೇ! ನಾವು ಜನಗಳಿಂದ ಚನಾಯಿತರಾಗಿ ಬಂದ ನಮಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ಬೇಕು ಎಂದು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಹಕ್ಕು ಇದೆ. ಜನ ನಮ್ಮನ್ನು ಒಟ್ಟು ಕೊಟ್ಟು ಈ ಸಭೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಎಷ್ಟು ಬೇಕಾದರೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. 5,000 ರೂಪಾಯಿ ಬೇಕಾದರೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ದೇಶದ ಜನರು ಏನೂ ಮಾಡುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ, ನೀವು ನಿಜವಾಗಿಯೂ, ದೇಶದ ಜನವನ್ನು, ಯಾರು ನಮ್ಮನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಚುನಾಯಿಸಿ ಕಳುಹಿಸಿ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟರೋ, ನೀವು ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲ ರಚಿಸಿ ಇಷ್ಟೊಂದು ಅಧಿಕಾರ, ಜನಗಳಲ್ಲಿ ಘನತೆ, ಗೌರವ ಪಡೆಯುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟರೋ ಅಂಥ ಜನಗಳನ್ನು ಶೋಷಣೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ತಂದಿರತಕ್ಕ ಒಂದು ಬಿಲ್ಲು ಈ ಬಿಲ್ ಆಗಿದೆ. ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ಮನುಷ್ಯನು 2ನೆಯ ಕ್ಲಾಸ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ “such members shall be provided with fully furnished accommodation, without payment of rent.” ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟ್ ಸದಸ್ಯರು ಕೂಡ ಬಾಡಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕು. Free furnished quarters ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೆಯೂ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ನಾವೇಕೆ ಇಂಥ free quartersನಲ್ಲರ ಬೇಕು. ನಾಕಷ್ಟು ಮನೆಗಳಲ್ಲದೆ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಸಮಾರಂ ಎರಡು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಬಾಡಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಸಿಡ್ಲಿ ಹೌಸ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಬಾಡಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ನಮಗೆ ಒದಗಿಸಿ ಕೊಡಬೇಕು! ಹಿಂದೆ ಯಾರನ್ನು representation type, ಸರಿಯಾದ ಆಸೆಂಬ್ಲಿಯಲ್ಲಿ,

ಜನರ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯವಿಲ್ಲದೆಯಿರುವ ಅನೆ ಬ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಕೇಳುವ ಅನೆ ಬ್ಲಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರೋ ಆ ಅನೆ ಬ್ಲಿಯ ಸದಸ್ಯರು ಐದು ರೂಪಾಯಿ ದಿನ ಭತ್ಯೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ಮೇಲೆ 10 ರೂಪಾಯಿ ಮಾಡಿದರು, ಆ ಮೇಲೆ 15 ರೂಪಾಯಿ ಮಾಡಿದರು. ಆಮೇಲೆ 12½ ಮಾಡಿದರು ಈಗ ಪುನಃ ಹೆಚ್ಚು 16 ರೂಪಾಯಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಇದರಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಮನೂದೆಯನ್ನು ಡ್ರಾಪ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಕೆಲಸ ಹಿಡಿದಿದೆ, ಮಂತ್ರಿಗಳ ಕಾಲ ಎಷ್ಟು ಹಣವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಕೆಲಸವನ್ನು ನಾವು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಜನರು ನಮ್ಮನ್ನು ಚುನಾಯಿಸಿ ಇಲ್ಲ ಕೂರಿಸಿದ್ದಾರೆಯೇ? ಸೋಷಿಯಲಿಸ್ಟಿಕ್ ಪಾರ್ಟಿ ಸೋಷಲಿಸ್ಟಿಕ್ ಕ್ಯಾಟರ್ಗಾಗಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಇವರು ಹೇಳುವುದು ಕನಿಷ್ಠ ಪರಿಮಿತಿಯ ವಗವಾನ 100 ರೂಪಾಯಿ ಇರಬೇಕೆಂದು. ಇವರ ಪ್ರಕಾರ ಏನು ಪ್ರಜ್ಞೆ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ತಿಂಗಳಿಗೆ 150 ರೂಪಾಯಿಗೆ ಬದಲು 100 ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡೋಣ, ದಿನ ಭತ್ಯೆ 16 ರೂಪಾಯಿಗೆ ಬದಲು 10 ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡೋಣ ಎಂದು ಮನೂದೆಯನ್ನು ತರಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಆಗ ದೇಶಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ದೇಶದ ಜನರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಇದಕ್ಕೆ ಬದಲು ದೇಶದ ಹಣವನ್ನು ನಾವೇ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಇಂಥ ಮನೂದೆಯನ್ನು ತಂದು ದೇಶದ ಹಣ ಮತ್ತು ಕಾಲವನ್ನು ವ್ಯರ್ಥ ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಪಕ್ಕದ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ 100 ರೂಪಾಯಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರನ್ನು ಮನುಷ್ಯರಲ್ಲವೆ? ನಾವು ಮಾತ್ರ ಜನರಿಗಾಗಿ ಮತ್ತು ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಹೋರಾಡುವವರೆ? ಉಳಿದ ದೇಶದವರು ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲದವರೆಂತರೆ? ದೇಶದ ಜನರು ನಮಗೆ ಒಟ್ಟು ಕೊಟ್ಟು ಐದು ವರ್ಷಕಾಲ ಇಲ್ಲಿರಲು ಕಳುಹಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಅವರು ನಮ್ಮನ್ನು recall ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾವಾಗ ಅವರಿಗೆ ಈ ಅಧಿಕಾರವಿಲ್ಲವೋ ಆಗ ನಾವು ಏನು ಮಾಡಿಕೊಂಡರೂ ಜನರು ಸುಮ್ಮನೆ ಕೂಡಬೇಕು. ಆದರೆ ಜನರನ್ನು ಶೋಷಣೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅದರಿಂದ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಮೇಲೂ ಪಂಚಾಮವಾಗುತ್ತದೆ. ಇತರ ದೇಶಗಳಿಗೆ ಮಾವರಿಯಾಗುವಂತೆ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೆಜ್ಜೆಯಿಟ್ಟರೆ ನಾವು ತಲೆ ಬಾಗುತ್ತೇವೆ. ಇತರರಿಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕವಾದ ಒಂದು ನೀತಿಯನ್ನು ಸರಿಸಿರುವುದನ್ನಾಗಲಿ, ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿರುವುದನ್ನಾಗಲಿ ಅಥವಾ ದೇಶಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿರುವ ಒಂದು ಮನೂದೆಯನ್ನು ತಂದಿರುವುದನ್ನಾಗಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ತೋರಿಸಲಿ. ಅಂಥಾದ್ದು ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಈಗ ಇಂಥ ಮನೂದೆಯನ್ನು ತಂದಿರುವುದರಿಂದ ಇತರ ದೇಶಗಳಿಗಿಂತ ಹಿಂದೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಒತ್ತಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. Free furnished quarters ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟ್ ಸದಸ್ಯರಿಗೂ ಇಲ್ಲ. ದೇಶಕ್ಕೆ ಕಾನೂನುಕಟ್ಟರ ಮಾಡುವ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿನ ಸದಸ್ಯರು ಕೂಡ ಬಾಡಿಗೆ ಕಟ್ಟಡಗಳಲ್ಲಿರುವುದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗಿದ್ದರೂ ಇಲ್ಲ ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಿರುವುದು ಅನ್ಯಾಯ.

ಎರಡನೆಯದಾಗಿ, ದಿನಕ್ಕೆ 16 ರೂಪಾಯಿ ಭತ್ಯೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. Free furnished quarters ಕೊಟ್ಟು ಅದರ ಜೊತೆಗೆ ಇಷ್ಟು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಕ್ಯಾಟರ್ಸ್ ಇಲ್ಲದೆ 16 ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದುದೇ ಅನ್ಯಾಯ. ನಾವು ಯಾವುದನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೋ ಆ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಇಷ್ಟು ವರಮಾನ ಬರುತ್ತದೆವು! 16 ರೂಪಾಯಿ

ಭತ್ಯೆ, ಬಾಡಿಗೆ 3½ ಎಂಬಿಷ್ಟು ಕೊಂಡರೆ, ದಿನಕ್ಕೆ 19½ ಅಥವಾ 20 ರೂಪಾಯಿ ಆಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ದಿನಕ್ಕೆ 20 ರೂಪಾಯಿ ವರಮಾನ ಬರುವವರಷ್ಟು ಜನರಿದ್ದಾರೆ! Fully furnished accommodation without payment of rent is provided nowhere in this world, I think . . .

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರೇ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ಕಾರಾ ವಧಿ ಮುಗಿಯಿತು, ದಯವಿಟ್ಟು ಮುಗಿಸಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ.—ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಮೊದಲಿನಿಂದ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವ ಸಂಪ್ರದಾಯಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಾಗುತ್ತದೆ.

Mr. SPEAKER.—I want to know whether the Leader of the Opposition is going to speak in this connection or not. If he is not going to speak, it means that the Hon'ble Member is initiating the debate.

Sri B. K. PUTTARAMIYA.—You know, Sir, that I am the whip of the party. If our Leader does not rise to speak I will speak. That is the convention in our party.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಲವೂ ಮೊದಲು ಬೇರೆ ಸದಸ್ಯರು ಮಾತನಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಲೇಡರ್ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆಯೆ ಹೇಗೆ? ನೀವು ಒಂದು ರೀತಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಅವರು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬುದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. It may be an arrangement between you. But I must know it.

Sri B. K. PUTTARAMIYA.—We are placing it before you.

ಸ್ವಾಮಿ, ನನ್ನ ಗಮನವನ್ನು ಬೇರೆ ಕಡೆ ಸೆಳೆದು ದಿಂದ ನನ್ನ ಮಾತಿನ ಸರಣಿ ತಪ್ಪಿಹೋಯಿತು.

ಎರಡನೆಯ ಕ್ಲಾಜಿನ (ಡಿ) ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಏನಿದೆ ಯೆಂದರೆ, ಸದಸ್ಯರು ಯಾವುದಾದರೂ ಬೇರೆ ಮೀಟಿಂಗಿಗೆ ಬಂದರೆ, ಅರ್ಧ ಬಾಡಿಗೆಗೆ ಅವರಿಗೆ ವಸತಿಯನ್ನೊದಗಿಸಬೇಕೆಂದಿದೆ. ಅವರಿಗೆ ಪ್ರಯಾಣ ಭತ್ಯೆ, ದಿನ ಭತ್ಯೆವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೊಡುವಾಗ ಅವರು ತಾವು ಇಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಬೇರೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. They are expected to live in some hotels or somewhere else. ಹಾಗಿಲ್ಲದೆ ಸರ್ಕಾರಿ ವಸತಿಯನ್ನು ಒಹಳ ಅಗ್ಗವಾದ ದರ ಎಲ್ಲರೂ ಅಲ್ಲಿಗೇ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಯನ್ನೇಕೆ ಸರ್ಕಾರ ಹೊತ್ತುಕೊಳ್ಳಬೇಕು? ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲಕ್ಕೆ ಇದೇ ಕೆಲಸವೇ, ಇದೇ ಯೋಜನೆವೆ? ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಮೂರೂವರೆ ರೂಪಾಯಿ ಬೇರೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಮೂದಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಬಾಡಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಕಟ್ಟಡವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದುವಾಗ ಮೂರೂವರೆ ರೂಪಾಯಿ ಬೇರೆ ಏಕೆ ಕೊಡಬೇಕು? ದೇಶಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವ ಬೇರೆ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಹಣ ಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿದರೆ, ಹಣವಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರು ನನ್ನ ಮಾತಿನ ಕಡೆ ಗಮನ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ, ಬೇರೆ ಕಡೆ ಗಮನ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ . . .

ಶ್ರೀ ಚಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ತಮ್ಮ ಮಾತುಗಳು ಕಿವಿಯನ್ನು ಕೊಡುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತವೆ (ನಗು!)

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ.—ನಮ್ಮ ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ಮಾದರಿ ಸಂಸ್ಥಾನವೆಂದು ಹೆಸರು ಪಡೆದು ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ಎಲ್ಲದಕ್ಕೂ ಮುಂದಾಗಿತ್ತು. ರಾಜರ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಾಯಿತು ಮುಂದಾಳುತ್ವವನ್ನು ವಹಿಸಿತ್ತು. ಹೊರಗಿನವರು ಇದನ್ನು ಮಾದರಿ ಸಂಸ್ಥಾನವೆಂದು ಹೇಳಿದರು ಈಗಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಕಾಲದಲ್ಲಲ್ಲ. ಹಿಂದೆ, ಇವರು ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬರುವ ಮೊದಲು, ದೇಶದ ವರಮಾನ ಮೂರು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಮಾತ್ರ ಇದ್ದಾಗ ಅನೇಕ ಜನೋಪಯುಕ್ತ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದುದರಿಂದ ಮಾದರಿ ಸಂಸ್ಥಾನವೆಂಬ ಹೆಸರು ಬಂತು. ಅವರು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಕೂಡಿಟ್ಟಿದ್ದ ಹಣ ವಪ್ಪನ್ನಾ ಇವರು ಹಾಳು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಈ ಮನೂವೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಬರ್ಚು 'about one lakh' ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಹಣವಿಲ್ಲದೆ ಸಾಲವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಎಷ್ಟೋ ಸಲ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಈ ಬರ್ಚನ್ನೇಕೆ ಮಾಡಬೇಕು? ಜನರೇನೋ ಇವರ ಸಾಲಕ್ಕೆ oversubscribe ಮಾಡಿದರು. ಇವರಿಗೆ ಧೈರ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ಮುರಾನಿಗಳ ಹತ್ತಿರ ಸಾಲ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ನೂರಕ್ಕೆ ಒಂದೂವರೆ ಹಿಡಿದು ಕೊಂಡು ಕೊಡುತ್ತಾರಲ್ಲ, ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ...

Sri T. MARIAPPA.—This is irrelevant.

Sri B. K. PUTTARAMIYA.—How is this irrelevant?

ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ದುಡ್ಡು ಕೊಡುವವರು ಇರಲಿಲ್ಲವೇ? ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹಣವಿಲ್ಲದೇ ಸಾಲ ಎತ್ತುತ್ತಿದ್ದೇವೆ, ಅಂಥಕೆ ಪ್ರಕಾರ ಬಂದಿದೆ, ಒಂದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡಿ, ನಮ್ಮ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಾರ್ಲೇಜು ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಡಿ ಎಂದು ನಾನು ರೆಜಿಸ್ಟ್ರೇಷನ್ ಮಂಟರಾದಾಗಿನಿಂದ ಕೇಳುತ್ತಲಿದ್ದೇನೆ. ಯಾವಾಗ ಕೇಳಿದರೂ ದುಡ್ಡಿಲ್ಲವೆನ್ನುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ರೈತರು ಕೊಟ್ಟ ದುಡ್ಡಿನಿಂದ ಒಂದು ಕಾರ್ಲೇಜು ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ ನಿಮಗೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ರೈತರ ತೆರಿಗೆಯ ಹಣದಿಂದ ನೀವು ಹೀಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಸಂಬಳ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವುದು ಯಾವ ನೀತಿ? ಏಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು? ನಮಗೆ per capita ಉತ್ಪತ್ತಿ ಎಷ್ಟಿದೆ? ಅದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟರಷ್ಟು ಒಬ್ಬ ರೆಜಿಸ್ಟ್ರೇಷನ್ ಕೊಡುವುದು? ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದರೆ ನಾವಿಷ್ಟು ಬರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತೇವೆಯೇ?

Sri H. K. VEERANNAGOWDH (Minister for Public Works).—Yes, I was spending as much; and much more than that. . . .

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ.—ತೆರಿಕೆಯಿಂದ ತನ್ನ ತಿದ್ದಿಬೇಯ್ಗೆ ಎಂದ ಮೇರೆ, ತೆರಿಕೆಯಿಂದ ತನ್ನವ ಜನರ ದುಡ್ಡನ್ನೇಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ.—ಅಂದರೆ ಮಿನಿಸ್ಟರ್ ಆಗುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದೆವೆಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದಾರೆಯೇ ಅವರು?

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ.—ಹಾಗಾದರೆ 20 ರೂಪಾಯಿಗಳೇಕೆ?

Sri K. KENCHAPPA (Hiriyur).—I raise a point of order.

(Sri B. K. Puttaramiya was still speaking).

Mr. SPEAKER.—I would like to request the Hon'ble Member Sri Puttaramiya to just wait till the Leader of the Opposition finishes. The Leader of the Opposition has raised a point of order and the Whip of the Party is also speaking. What is the meaning of this?

Sri K. KENCHAPPA.—I would like to know if an Hon'ble Member of the Assembly can pass an order when we are expected to take orders from the Chair. Specially when the member happens to be a Minister, he should not pass an order.

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—What order did I pass? I only interjected.

Sri K. KENCHAPPA.—I think the Hon'ble Minister should not have spoken to the member. He must raise a point of order or take the permission from the Chair and make a statement. Instead of doing it, how can a member on the other side pass an order or make such remarks? Is he competent to do it? When such things are done by a Minister, I think it becomes graver.

Mr. SPEAKER.—I am really sorry that the matter has gone to such a head. It is a very simple thing. Hon'ble Member Sri Puttaramiya was saying whether the Ministers could afford to live in such a style and whether they lived in that style when they were not Ministers. What the Hon'ble Minister said was,—I take as an interruption,—that they were living in the same style and even better. The matter should have ended there. Interruptions are bound to exist in this House. After all, interruptions should be taken in the spirit they are made. If the interruptions are too many and of a type which is derogatory to the dignity of the House, I will naturally take action.

Hon'ble Member Sri Puttaramiya's time is up. He should finish.

Sri B. K. PUTTARAMIYA.—I obey the Chair.

ಈಗ ಇದನ್ನು ತಂದಿರತಕ್ಕದ್ದು ಒಂದೇ ವ್ಯಾಕರಣ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಅದು ನೀತಿಗೆ ವಿರೋಧವಾಗಿದೆ; ಇದು ಜನತೆಗೆ ವಿರೋಧವಾಗಿದೆ. ಈ ನರ್ಕಾರ ಜನತೆಯ ಶೋಷಣೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೊಟ್ಟೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇಂಥ ಶೋಷಣೆ ಎಷ್ಟು ದಿವಸ ಇರುತ್ತದೆ! ದೇಶ ಇಂದು ಒಡುತ್ತಿದೆ

ಯೆಂಬುದನ್ನು ತಾವು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲದಬೇಕು. ನೀವು ಒಡುವುದರ ಜೊತೆಗೆ, ನೀವು ಧುಮುಕುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ದೇಶವನ್ನೂ ಅಧೋಗತಿಗೆ ತಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ಒತ್ತಾಯವಾಗಿ ಹೇಳಿ, ಇದನ್ನು ಕಡಮೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ 100 ರೂಪಾಯಿ ಸಂಬಳ, ಹತ್ತು ರೂಪಾಯಿ ಅರೋ ಯನ್ಸ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆಂದು ಬೇರೆಯೊಂದು ಬರ್ತರಬೇಕು. ಇತರ ದೇಶದವರು 100ರೂಪಾಯಿ ಮಾಡಿರುವಾಗ ನಾವು 90 ರೂಪಾಯಿಗೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದರೆ ಬಹಳ ಸಾಧುವಾಗಿತ್ತು. ಇತರ ದೇಶಗಳವರಿಗಿಂತ ಮುಂದೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಧೈರ್ಯವಾಗಲಿ, ಆತ್ಮವಾಗಲಿ ಸಿದ್ಧವಿಲ್ಲ. ಆತ್ಮ ಎಲ್ಲೆಯ ವರೆಗೆ ಇಲ್ಲವೋ ಅಲ್ಲೆಯವರೆಗೂ ನೀವು ಇನ್ನೊಂದು ದೇಶಕ್ಕೆ ಮಾಡಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ನಾನು ಬಡಾಂಬಿಡತಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾ ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಒತ್ತಾಯವಾಗಿ ಸಭೆಯ ಮುಂದಿಡುತ್ತೇನೆ

*Sri J. H. SHAMSUDDIN (Hona-war).—Mr. Speaker, Sir, I rise to support the Bill. I am sorry that the Hon'ble Member who preceded me confused the issue by bringing in the standard of living of the ministers and the Members. The Bill refers to the allowances and remuneration of the members. It has nothing to do with the Ministers.

(Interruption)

We heard the Hon'ble Member when he was speaking and expect the same from him. He should tolerate in the same spirit. He was trying to impute certain motives to this side of the House because the members are getting their allowances enhanced by this Bill. I feel. . .

Sri B. K. PUTTARAMIYA.—I rise to a point of order, Sir. My Hon'ble friend said that I am imputing motives and all that to that side. You heard me, Sir. As long as I spoke, was there any such imputation? I want a ruling. Sir, whether I did impute such motives

Mr. S P E A K E R.—I have heard Hon'ble Member Sri Puttaramiya. Whether he got through his speech with a certain amount of emotion and imputation is a matter of opinion for other members. It is a question where I cannot comment. The Hon'ble Member Sri Shamsuddin, has a right to say that Hon'ble Member Sri Puttaramiya did put motives into his speech.

Sri J. H. SHAMSUDDIN.—I maintain, Sir, that he did impute motives by saying that we wanted to raise our allowances for increasing the standard of our living, and that membership was

a means to raise our standard of living and he quoted Ministers' illustration. That is a motive he imputed, besides other motives. Let me discuss the Bill quite dispassionately and tell him that this enhancement is in no way a matter of great remuneration to the members of this part of the House or to the members of that part of the House. I may say Sir, that legislator's work has become a whole-time work. He has to discharge three types of functions. One is, he has to devote his time in this House as it progresses on and as Governmental functions stand, some attention has to be devoted, because legislative work is complicated and a member has to study the problems before these come before the House. He has to discharge his duties to his constituency. He has to tour the constituency to enquire into the grievances and try to redress them. He has his duty to his party, to propagate the principles. Therefore if a legislator has to function properly and conscientiously, he has to devote more time. Not only that, but he has also to give up his other professional work or other business. At the cost of that, he has to attend to his work as a legislator. In India most of the legislators and politicians either belong to the poor classes or to the middle classes. There may be a few rich people, who may be an exception. That is why the idea of salaries was introduced when the democratic set up of the institutions came into being. It is not derogatory to any class. We have got reservation for Harijans. There may be Harijan friends of ours whose means of living may not be commensurate with the type of work they have to do as legislators. They may not be having anything profusely to make up the deficiency

4 P.M.

and therefore they have to keep up a certain standard of life. That is why in order to enable the poorer sections of the people to devote their time and attention to politics and serve the people the idea of salary was introduced in all democratic countries. I might give an illustration to my Hon'ble friend. He

(SRI J. H. SHAMSUDDIN)

might have heard or read from press reports that the members of the Parliament were going to offer satyagraha when the Government of India refused to enhance their salaries. Very recently they said that they would boycott the House and the Committees of the Houses because the Government was hesitating to increase their remuneration and allowances. We know that the British Parliament is the mother of Parliaments and nobody can accuse the members of the British Parliament of enhancing their salaries by means of their membership of the Parliament. If the British Parliament in the Year 1956-57 demonstrated and protested to the Government that their remuneration should be enhanced in order to enable them to discharge their duties in a proper way, naturally the enhancement of a pittance of this sort cannot be objected to. After all, what is being given to us? The allowance of Rs. 12½ is being enhanced to Rs. 16 and free furnished accommodation is going to be provided to the members. Therefore, I do not think that Sri Puttaramiya was right in accusing this section of the House that we were devoid of the spirit of sacrifice or the spirit of selflessness. The most eloquent argument on his part would have been to surrender his salary for the last month. I think he has claimed and taken it. We know of instances in Bombay where the members surrendered their salaries.

(Sri M. C. Narasimhan rose).

Mr. SPEAKER.—Does the Hon'ble Member rise on a point of order?

Sri M. C. NARASIMHAN (Kolar Gold Fields).—I want to make an interruption to which I am entitled.

Mr. SPEAKER. If members get up and I catch them while making interruptions I will stop them; but if they jump up and I cannot help it.

Sri M. C. NARASIMHAN.—The Hon'ble Member was giving wrong information by presuming that there was nobody in this House who has not surrendered his salary.

Sri J. H. SHAMSUDDIN.—I did not say nobody in this House has surrendered his salary. I particularly referred

to the member who has spoken before me. His eloquent argument would have been more effective if he had himself surrendered his salary. I was just saying that there were people who had surrendered their salaries. That does not mean that those who belong to the poorer sections of the people and who have to attend to their duties conscientiously should also emulate that example. So far as old Mysore is concerned, the members were getting Rs. 15 and free furnished quarters. After reorganisation, the allowance was reduced to Rs. 12½. Perhaps, the old order is being restored. Therefore, I think that nothing more is being paid.

My Hon'ble friend referred to the Parliament. There can be no comparison to the Parliament. In Parliament they are paying to each member a salary of Rs. 400 and an allowance of Rs. 21 per day. As against that, we are getting Rs. 5 per day by way of salary plus an allowance of Rs. 16 when we attend the session. We know that we have to sit for longer hours as well as to prolong the sessions beyond certain limit because there are 600 Acts which have to be codified and in which uniformity has to be brought about. All these considerations might have prompted some sections of the House to say that they might be treated properly so far as remuneration was concerned.

I think such Bills should not be discussed. I have got the experience of such Bills being passed in Bombay without a discussion. Therefore, I think the Hon'ble Members from the Opposition should not impute motives to this side of the House and I would request that they should take it in the spirit in which it has been proposed.

*Dr. T. PARTHASARATHY. (Mallawaram).—Mr. Speaker, Sir, my first and primary objection to this Bill is to its being called the Mysore Legislature Salaries Act. I am not prepared to accept salary but I am prepared to accept an allowance. The whole Bill is very ambiguous. In fact, as members of this august House, we are not entitled to hold any office of profit. Therefore, I cannot understand how they have added the word 'salaries.'

I would therefore request the Government to amend this Act in such a manner as to substitute the word 'allowance' for the word 'salaries.' As a matter of fact, the taking of salary is very peculiar. I have to queue up in a line and take my salary. All these ambiguities should be removed. This word 'salary' is something which is not happily worded.

Mr. SPEAKER.—That Act has already been passed by this House.

Dr. T. PARTHASARATHY.—It may be amended. The Representation of the People Act provides that we should not accept any office of profit.

Mr. SPEAKER.—The disqualification has been removed.

Dr. T. PARTHASARATHY.—I do not want to be a salaried man; I only want to have some allowance.

Mr. SPEAKER.—You are already drawing your salary under that Act.

Dr. T. PARTHASARATHY.—I request the Hon'ble Minister at least to alter that word.

Mr. SPEAKER.—The Hon'ble Member will bear with me. After all, the Mysore Legislature Salaries Bill has been passed last time and only an amendment has been brought to that Act. So, there cannot be any such thing as changing the name of that Act.

Dr. T. PARTHASARATHY.—As regards amendments to section 12, I find that clause (e) is retained as it is. What it means is that a member can tour his constituency and charge the House.

My Hon'ble friend Sri Puttaramiah has passed all the comments regarding enhancement of the allowance. I will put it in a different way. I am not making any insinuation against the Hon'ble Minister who framed the Bill or against any members. My one submission is that this enhancement will not suit the purse of the tax payer. We could have contented ourselves with lesser amounts. My Hon'ble friend Sri Shamsuddin said that we had a number of duties to discharge now and so we wanted more money. Instead, we could have tightened our belts a little and allowed the increase in allowance which is proposed under this Bill to be utilised in a better way. I think that

this enhancement is a prelude to further enhancements in other directions. For example, if I may forecast, tomorrow there might be another Bill to enhance the salaries of the Ministers.

Sri T. MARIAPPA.—No.

Dr. T. PARTHASARATHY.—The suspicion among the members and the public is that this is a prelude to increase the salaries of the Ministers. However, I take the assurance of the Hon'ble Minister that there would not be any such thing.

Then, Sir, free furnished quarters and an increase in daily allowance are paradoxical. There can be one or the other, but not both. If there is increase in daily allowance then free furnished accommodation need not be there. Our experience is that most of the members congregate in two rooms and the other room is vacant. The rent paid to Sidney House is very fantastic and it is very high.

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—We are paying Rs. 1,250 every month for the building and it is inclusive of the rent for the furniture which is always kept there. In other buildings which we furnish, for furniture alone we are paying that much rent every month. Further, this building is made use of as Guest House for some of the officers who come from other States and the Government of India and they pay rent. So on the whole it works out much cheaper than other buildings. The rent paid is not at all fantastic.

Dr. T. PARTHASARATHY.—I take your explanation.

I oppose this Bill because it places a burden on the tax-payer. I do not want to go to the motives with which the Bill has been brought.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜಿ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ (ಗುಬ್ಬಿ).—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಇವತ್ತು ಬಹಳ ದುಗುಡ ವಾಗಿದೆ. ಈಗತಾನೇ ನಮ್ಮ ಮರಾಮತ್ ಶಾಖೆಯ ಸಚಿವರು ರೇಗಾದಿಬಿಟ್ಟರು.

“ ಕೋಪವೆಂಬುದನರ್ಥಸಾಧನ

ಕೋಪವೇ ಸಂಸಾರ ಬಂಧನ

ಕೋಪವೆಂದುರುತರದ ಸುಕೃತವು

ಲಯವನ್ನೈದುವುದು,

ಎಂದ ಹಾಗೆ ತಾವು ಕೋಪಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಶಾಂತಿಯಿಂದ ಇರಬೇಕು. ನೀವೇ ಶಾಂತಿ, ಶಿಸ್ತು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತ ಹೀಗೆ ಕೋಪಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ಚೆನ್ನಾ

(ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ)
ಗಿರುತ್ತದೆಯೇ? ಅವರೇಕೆ ಹೀಗೆ ಕೋಶವಾಡಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಯೋ ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ.—ನಿಮಗೆ ಒಂದೂ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ನಮ್ಮ ತರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ತೆಂಗಿನಕಾಯಿ. ಚಿಪ್ಪು ನೋಡಿ, ಅದರಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೀಗಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರು, ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಶಂಪುರ್ದೀನ್ ಅವರು ಹೇಳಿದ ತತ್ವವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ನೀವೂ ಸಹ ಸ್ವಲ್ಪ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ನಮ್ಮ ಹಣಕಾಸಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಏನಿದೆ ಎಂದು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ತಾವು ಹನ್ನೆರಡೂ ರೂಪಾಯಿಗಳಿದ್ದದ್ದನ್ನು ಈಗ ಹದಿನಾರು ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಏಕೆ ಏರಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು? ಹನ್ನೆರಡೂ ವರೆ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಕಡಿಮೆ ಎಂದು ನಾವು ಯಾರೂ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಬೇಕಾದರೆ ನೀವು ಹತ್ತು ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಅವರ ಈಗ ನೀವು ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು ಸರಿಯಾದದ್ದಲ್ಲ. ಜನ ನಮ್ಮನ್ನು ತಪ್ಪು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಒಂದು ದಿನಕ್ಕೆ ಹದಿನಾರು ರೂಪಾಯಿಗಳಂತೆ ಕೊಟ್ಟು ಅದರ ಜೊತೆಗೆ ಮೂರೂವರೆ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಬಾಡಿಗೆಗಾಗಿ ವೆಚ್ಚವನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಾದದ್ದಲ್ಲ. ಪಾರ್ಲಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ನಾನೂರು ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೇಡುತ್ತಿರುವುದಕ್ಕೂ 50 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಬರ್ಚು ಮಾಡತಕ್ಕ ಇಲ್ಲವು ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗುವಷ್ಟಾದ್ದು. ಅದನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಹಣಕಾಸಿನ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಾನು ಇದನ್ನು ಏನೂ ವಿರೋಧಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ನೀವು ಹೇಳಿದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಅಂಶವನ್ನೂ ನಾನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಮೆಂಬರುಗಳಿಗೆ ಸ್ಥಳವಸತಿಗಾಗಿ ಅವರು ಬಂದಾಗ ಎಲ್ಲ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಬೇಕು ಎನ್ನುವುದರಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಅಭ್ಯಂತರವೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಹಣಕಾಸಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಚೆನ್ನಾದ್ದು ಆ ರೀತಿ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಹಣಕಾಸಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯೇ ಚೆನ್ನಾಗಿಲ್ಲದಿರುವಾಗ ಜನಗಳ ಟೀಕೆಗಳಿಗೆ ಗುರಿಯಾಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಾವೆಲ್ಲ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲ ಈ ಕ್ಷಾಮಡಾಮರಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಅನಂತರ ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ತಂದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಈಗ ಬಂದಿರುವ ಬಿಲ್ಲು ನಂತೆ ಹದಿನಾರು ರೂಪಾಯಿಗಳಂತೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಒಪ್ಪಿ ಪಾಸು ಮಾಡುವುದು ಉಚಿತವಲ್ಲ. ಈಗಾಗಲೇ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಒಂದು ರೆಸಲ್ಯೂಷನ್ ಕೂಡ ಬಂದಿದೆ. ಅದರ ಮೇಲೆ ತಮ್ಮ ಮುಂದೆ ವಾದ ವಿವಾದಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಕೂಡ ಬರುತ್ತದೆ. ಆದ ಕ್ಲೋಸರ್ ಸರ್ಕಾರದ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಹೀಗೆ ಏರಿಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈಗಲೇ ಹದಿನಾರು ರೂಪಾಯಿಗಳಂತೆ ಭತ್ಯೆವನ್ನೂ ಮತ್ತು ಮಾಹೆಯಾನ 150 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸಂಬಳವನ್ನೂ ಗೊತ್ತುಮಾಡಿರುವುದನ್ನು ಏಕೆ ಹೆಚ್ಚು ವೆಚ್ಚ ಮಾಡಬೇಕೆನ್ನುವುದನ್ನು ಜನ ತಪ್ಪು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಅವಕಾಶ ಬರಬಹುದು. ಈಗಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಹದಗೆಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲ ಇದನ್ನು ಶೆಲ್ವೆ (Shelve) ಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಮತ್ತು ಕ್ಲಾಸು (2) (1)ರಲ್ಲಿ

“to all members daily allowance for attending the meetings and for

the prescribed number of days of holidays, intervals or absence

ಎಂದಿದೆ.” ಇಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಏನಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ ಯಾರಾದರೂ ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರು ಅನಿವಾರ್ಯದ ಕಾರಣಗಳಿಗಾಗಿ ಸಭೆಗೆ ಆಜ್ಞೆಂಟಾದರೆ ಅವನಿಗೂ ಭತ್ಯೆಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಮುಪ್ಪತ್ತು ದಿನವೂ ಆಜ್ಞೆಂಟಾದರೆ ಅವರನ್ನು ಚುನಾಯಿಸಿ ಕಳಿಸುವುದರ ಪ್ರಯೋಜನವೇನು ಗುತ್ತದೆ? ಅಂತಹ ಕ್ಲಾಸನ್ನು ಇದರಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಆಜ್ಞೆಂಟಾಗಿ ಸಭೆಗೆ ಬಾರದಿದ್ದರೂ ಅವರಿಗೆ ದುಡ್ಡನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಎನ್ನುವುದು ನನಗೇಕೋ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರು ಸ್ವಲ್ಪ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ಕೋರುತ್ತದೆ. ನಮಗೆ ಈಗ ಹನ್ನೆರಡೂವರೆ ರೂಪಾಯಿಗಳಂತೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅದೇ ಸಾಕು.

ಆಮೇಲೆ ಈ ಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ರಿಟ್ರಾಸಪೆಕ್ಟಿವ್ ಎಫೆಕ್ಟಾಗಿ ಈಗ ಈ ಕಾನೂನನ್ನು ಪಾಸು ಮಾಡುವುದು ಬೇಡ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ 1st June 1957ರಿಂದ “retrospective effect” ಎಂದು ಹೇಳಿರುವುದು ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ. ಗವರ್ನಮೆಂಟ್ ಆದರೂ ಮಾಡುವಾಗಲೂ ಕೂಡ ಅದು ಜಾರಿಯಾದ ತಾರೀಖಿನಿಂದ ಎಫೆಕ್ಟಿವ್ ಕೊಡಬೇಕೆಂದಿದೆ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಾಯಿದೆಯನ್ನು ಅಥವಾ ಮಸೂದೆ ಯನ್ನು ಪಾಸು ಮಾಡುವಾಗ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ರಿಟ್ರಾಸಪೆಕ್ಟಿವ್ ಆಗಿ ಮಾಡಬಾರದು. ನಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಣವನ್ನು ಬರ್ಚು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟು ಹೀಗೆ ಇಷ್ಟೊಂದು ಬರ್ಚು ಮಾಡಿದರೆ ಇದು ಯಾವ ಧರ್ಮ ಎಂದು ಕೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ತಾವು ಕ್ಲಾಸು ಮೂರರಲ್ಲಿ ಒಂದನೇ ಜೂನಿನಿಂದ ಎಂದು ಮಾಡಿರುವುದು ಸರಿಯಾದದ್ದಲ್ಲ. ಈಗಾಗಲೇ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸಾಲವನ್ನು ಬೇರೆ ಎತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಸಾಲದ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಬಹುವಾಗಿ ಬ್ಯಾಂಕುಗಳವರೇ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಜನಗಳ ಬಳಿ ಹೋಗಿದ್ದರೆ ಅಷ್ಟು ದುಡ್ಡು ಬರುತ್ತಿತ್ತೋ ಇಲ್ಲವೋ ನಾವು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದು ದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಆರ್ಥ ಸಚಿವರನ್ನು ಬಹಳ ವಿನಯದಿಂದ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಬರ್ಚು ಮಾಡುವಾಗ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲ ಮುಂದೂಡಿದರೆ ಜನಗಳೂ ಕೂಡ ತಪ್ಪು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಅವಕಾಶ ಏರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ನಾನು ನಮ್ಮ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನ ಸ್ನೇಹಿತರಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಬಾಕಿ ಇತರ ಸದಸ್ಯರಲ್ಲಿಯೂ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ನಾವು ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಿಂದ ನಾವು ನಮ್ಮ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ ಮಾಡಿದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈಚಿನ ಹಣಕಾಸಿನ ಮುಗ್ಗಟ್ಟಿನ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಾವು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿರುವ ತತ್ವವನ್ನು ಕರತರಾಮಲಕ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಬದಿಗೊತ್ತಿದ್ದರೆ ನಮಗೂ ಒಳ್ಳೆಯದು, ದೇಶಕ್ಕೂ ಒಳ್ಳೆಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಉಪಯೋಗವಾಗುವ ಹಣವನ್ನು ಬೇರೆ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಅಂದರೆ ಹತ್ತು ಭಾವಿಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸುವುದಕ್ಕೂ ಅಥವಾ ಹತ್ತು ನ್ಯೂಲುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೂ ಉಪಯೋಗಿಸಿದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಹಣಕಾಸಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಉತ್ತಮವಾದಾಗ ಹದಿನಾರು ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಬದಲಾಗಿ ಇಪ್ಪತ್ತು ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡಿ, ಬೇಡ ಎನ್ನುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ 150 ರೂಪಾಯಿ

ಗಳಗಿಂತ 200 ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೆ ಬೇಕಾದರೆ ಕೂಡಿ. ಆದರೆ ಈಗಿನ ಹಣಕಾಸಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಾದುದಲ್ಲ ಎಂದು ಹಾಕಾಸಿನ ಸಚಿವರಲ್ಲಿ ನಾನು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಕ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

Sri G. VENKATAI GOWDA (Palaiyam).—Mr. Speaker, Sir, at the outset I want to point out that though the Hon'ble Member Sri Shamsuddin has pointed out some of the reasons for bringing forward this amending Bill, I beg to differ from him because they ought not to be the reasons for which this Bill seeking to enhance the daily allowance of the members should be pushed through in this House. The reason that has been given in the Statement of Objects and Reasons is that "it is considered that it is necessary." I do not understand why it was considered necessary. The Hon'ble Member Sri Shamsuddin pointed out that because somewhere something is done this increase should be made, but I would say that that does not mean that we should also follow the same thing. Now, it is sought to give free furnished accommodation and also Rs. 16 per day. We have got to see whether we are not able to cope with the work with the present allowance. Who are those mofussil members who wanted to enhance the allowance from Rs. 12-8-0 to Rs. 16?

At the present juncture, as Sri Muckannappa pointed out, this Bill is unwarranted and the reasons that have been given to amend the Act are unconvincing. I should say also that the contention of the Hon'ble Minister in charge of the Bill will not hold water for the simple reason that our financial position is undergoing a crisis. My Hon'ble friend Sri Shamsuddin remarked that if Sri Puttaramiya does not want enhanced Daily Allowance, he may relinquish or surrender it. That should not be the object, namely, conferring a right on a member and then calling upon him to surrender. What is the State going to achieve by such a thing? Before calling upon a person to do a certain thing, that right ought not to be conferred on him. Supposing we apprehend that a disease is going to spread out. Is it not wise to prevent that disease before offering

a cure for that? Why should a right of enhanced Daily Allowance be conferred on members by passing this amending Bill? If Sri Puttaramiya or somebody else surrenders that right, how is the State going to be benefited? Hence, I submit that the very motive with which the daily allowance is sought to be enhanced cannot be justified on any ground, and the reasons that are attributed are most unconvincing and ill-founded. After all, as our friends said, we have been elected by the poor common people and we should not appear before them as enjoying out of the money that they are giving to the State. Now, we have got more important duties to do than think of affording more comforts to the members of this House. The comforts now afforded to the members of this House are more than necessary and adequately necessary and with them we could have easily carried on our functions. If the House is not going to approve of this Bill, I do not think anything is going to happen to us. We have got to consider whether the passing of such a Bill as this is called for or warranted at the present juncture. We talk about so many things nowa days. But in the face of this Bill, what would become of them? We talk of socialistic pattern of society; we talk of making our country a heaven. But in the face of this Bill, would not all that amount to simple talk? If you really have the interest of the people at heart if you have the interest of the State at heart, if you are interested in betting the lot of the common people, if you are really interested in eradicating the evils that exist in our society today, if you are interested in fighting against disease, fighting against poverty, fighting against illiteracy, then I submit that this is the most opportune time not to give any sanctity to this Bill. I would request the Hon'ble Minister to consider and reconsider and withdraw this Bill in the interest of the people and in the interest of the State.

Mr. SPEAKER.—Now I have to reduce the time to 5 minutes. It is not possible to give more time.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಚಾಮಯ್ಯ (ಸಾಂಪದವಳ್ಳಿ).—ನಾನು ಮಿ, ಈಗ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಚರ್ಚೆಗೆ ಬಂದಿರತಕ್ಕಂಥ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಎರೋದಿಸುತ್ತಾ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸರಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಲು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ಮಸೂದೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಈಗಿರುವ 12½ ರೂಪಾಯಿ ಅಲೋಯನ್ಸ್‌ನ್ನು 16 ರೂಪಾಯಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಇದೆ. ಈ ಸರಕಾರ ಬರುವ ಮೊದಲು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಇದ್ದ ಸರಕಾರ ಒಂದು ದಿನಕ್ಕೆ ಐದು ರೂಪಾಯಿ ಅಲೋಯನ್ಸ್‌ನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಐದು ರೂಪಾಯಿ ಇದ್ದುದನ್ನು ಅಮೇರಿಕ ಏಳುವರೆ ರೂಪಾಯಿ ಮಾಡಿದರು. ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಟಿ. ಎ. ಒಂದು ಮೈಲಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ಅಣೆ ಇತ್ತು. ರೈಲು ಚಾರ್ಜ್ ಒಂದುವರೆಯಷ್ಟು ಸೆಕೆಂಡ್ ಕ್ಲಾಸ್ ಕೊಡ ರಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ಸರಕಾರ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಅದನ್ನು ಎರಡು ಫಸ್ಟ್ ಕ್ಲಾಸ್ ಮಾಡಿದರು. ಈಗ ಒಂದು ಫಸ್ಟ್ ಕ್ಲಾಸ್ ಮತ್ತು ಇನ್ನೊಂದು ಮೈಲಿಗೆ ಒಂದೆಂ ಮಾಡಿದಾರೆ. ಈಗ ನಾವು ಬಹಳ ಕಷ್ಟದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದೇವೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಆರ್ಥಿಕ ತೊಂದರೆ ಇದೆ. ನಮ್ಮ ಹಣಕಾಸಿನ ಮತ್ತೆಯವರು ಜನರ ಮೇಲೆ ಅನೇಕ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ವಿಧಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಥಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯು ಇರುವಾಗ ಈ ರೀತಿ ಅಲೋಯನ್ಸ್‌ನ ಸಲುವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ಬರ್ಚು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ದೇಶದ ಕಷ್ಟದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇರುವಾಗ, ತೊಂದರೆ ಇರುವಾಗ ದೇಶದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೋಸ್ಕರ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕಾಸನ್ನೂ ಬರ್ಚುಮಾಡಬೇಕಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ವಾಪಸ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಕೇಳಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ಕೊಡಲಾಗುತ್ತಿರುವ 12½ ರೂಪಾಯಿ ಅಲೋಯನ್ಸ್‌ನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಎಂದು ಹತ್ತು ರೂಪಾಯಿ ಮಾಡಿದರೂ ಅದಕ್ಕೆ ನಾವು ತಯಾರಿ ಇದ್ದೇವೆ. ಡಿ.ಎ, ಟಿ.ಎ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿ ಎಂದು ನಾವು ಯಾವಾಗಲೂ ಕೇಳಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ಪಕ್ಷದವರನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಸುವದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಸಮಾಧಾನಮಾಡುವದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಈ ರೀತಿ ಭತ್ಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿ, ಐದು ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ಸಮಾಧಾನದಿಂದ ಇರಲಿ ಎಂದು ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ತಂದಿರುವಿರಿ. ಇದು ಸರ್ವಧಾ ನ್ಯಾಯ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಭತ್ಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಒಂದು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಸುಮಾರು ಒಂದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಹೆಚ್ಚು ಬರ್ಚುವುದೆಂದು ಅಂದಾಜುಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಒಂದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಹಣವನ್ನು ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಬರ್ಚುಮಾಡಿ ನೂರಾರು ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿನ ಬಾವಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಬಹುದು. ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿನ ಬಾವಿಗಳ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ. ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಹಣವನ್ನು ಭತ್ಯದ ರೂಪದಿಂದ ನಮಗೆ ಕೊಡದೆ ಅದರ ಬದಲು ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಹಂಚಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಹಳ್ಳಿಗಳನ್ನು ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸಿ ಸರಕಾರವು ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಈ ಭತ್ಯವನ್ನು ಜೂನ್ ತಿಂಗಳ ಒಂದನೇ ತಾರೀಖಿನಿಂದ retrospective effect ಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು ಬಹಳ ಅನ್ಯಾಯ. ಈ ರೀತಿ ಮಾಡದೆ ಇದನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ಎರಡನೇ ಕ್ಲಾಜಿನಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಇದೆ.—

“b) There shall be paid (i) to all members daily allowance for attending the meetings and for the prescribed number of days of holidays, inter-

vals or absence between meetings at the rate of sixteen rupees per diem; Holidays, intervals or absence ಇದ್ದರೂ ಸಹ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಭತ್ಯೆಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಈ ಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವುದು ಬಹಳ ಅನ್ಯಾಯ. ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಇದ್ದ ರೇಟನ್ನು ಇಟ್ಟು ಈಗ ತಂದಿರುವ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ವಾಪಸ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ, ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ನಾನು ಎರೋದಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಕೆ. ರಾಜಯ್ಯ ಶೆಟ್ಟಿ (ಚಿಕ್ಕನಾಯಕನ ಹಳ್ಳಿ).—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ಮಸೂದೆಯ ಮೇಲೆ ನಾನು ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಮೊದಲು ಕೊನೆಯಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ ಹೇಳಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ. ಅರ್ಧ ಸಚಿವರು ಹೇಳಿದ ಕಾಗೆ ಒಂದು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಬರ್ಚು ಅದರ ಐದು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಒಟ್ಟು ಐದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಬರ್ಚಾಗುವುದು. ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸರಕಾರದವರು ಇಷ್ಟು ಅಲಕ್ಷ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು ಬಹಳ ವಿಪಾದಕರ. ಈಗಿನ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕಾಸನ್ನು ಬರ್ಚುಮಾಡುವಾಗಲೂ ಎಚ್ಚರದಿಂದ ಇರಬೇಕಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದೆ. ಶ್ರೀ ಶಮ್‌ಪುದ್ದೀನರವರು ಬಹಳ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯಿಂದ ವಾದ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಹಿಂದೆ ಸೇಲ್ಟ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಬಿಲ್ಲು ಚರ್ಚೆಗೆ ಬಂದಾಗ ಹಳೆಯ ಆಕ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿಯೇ ಫೆಡ್‌ರಲ್ ಒದಿ ತೋರಿಸಿಬಿಟ್ಟು ವಾದ ಮಾಡಿದರು. ನನ್ನ ಮಿತ್ರರು ಕೆಲವೊಂದು ಅಂಶಗಳನ್ನು ಮರೆತುಬಿಟ್ಟು ಬಹಳ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯಿಂದ ವಾದ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಬಹುಶಃ ಅದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ 60 ರೂಪಾಯಿ ಭತ್ಯೆ ಕೊಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಈ ಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ 16 ರೂಪಾಯಿ ಭತ್ಯೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿ ಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಜಾಣತನದಿಂದ ಅವರು ಹೇಳಿದರು. ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ಬಹಳ

4-30 P.M.

ಜಾಣರು ಅದರ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬಡವರು ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರು ಎಷ್ಟೋ ಜನ ಇರುತ್ತಾರೆ. ನಾವು ತಿಂಗಳಿಗೆ 150 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸಂಬಳವನ್ನೂ ಮತ್ತು ದಿನಕ್ಕೆ ಮಿಷಿಂಗ್ ಕಾಲದಲ್ಲಿ 16 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಅಲೋಯನ್ಸ್‌ನ್ನು ಪಡೆದು ಫಸ್ಟ್ ಕ್ಲಾಸ್ ಟ್ರಾವೆಲ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಇದರಿಂದ ಬಡವರಾದವರು ನಮ್ಮನ್ನು ನೋಡಿ “ತಾವು ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿರೀರಿ. ನಾವು ಅಧೋಗತಿಯಲ್ಲಿದ್ದೇವೆ” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಅವರು ಎಷ್ಟೋ ಕಿರುಕುಳವನ್ನು ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಈಗ ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್ ದೇಶವನ್ನು ನೋಡೋಣ. ಅಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದ ಆದಾಯ ನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರ ಮಿಲಿಯನ್ ಪೌಂಡ್. ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಆದಾಯ ಕೇವಲ 50-52 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಪರ್ ಕ್ಯಾಪಿಟಾ ಇತಕಂ ಎಷ್ಟಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಿ. ಬಡವರು ಮತ್ತು ಜನಗಳ ಆದಾಯ ಯಾವರೀತಿ ಇದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ರಕ್ತಹಾಕಿ ನೋಡಿದರೆ, ಬಂಡಿತವಾಗಿ ಈ ಮತೊದೆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಬಹುಶಃ ಇಷ್ಟೊಂದು ಚರ್ಚೆಯಾಗುತ್ತರೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ದಯವಿಟ್ಟು ಒಟ್ಟು ಮಾಡುವಾಗ ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದು ತಪ್ಪು ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳೆಂದು ಹೇಳದೆ, ನಿಮ್ಮೊಡನೆ ಸಹಕರಿಸುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಶ್ರೀ ಪ್ರಭು ರಾಮಯ್ಯ ನವರೊಬ್ಬರು ತ್ಯಾಗ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಬಂಡಿತವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಉಳಿತಾಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿರುವ ಬಾಕಿ ಸದಸ್ಯರೆಲ್ಲರೂ ಏಕರೀತಿಯಾಗಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಜಾಸ್ತಿ ತ್ಯಾಗ

ಮಾಡಿದರೆ, ಆಗ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಉಳಿತಾಯವಾಗುವುದು ಖಂಡಿತ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ವರ್ಷ ಒಂದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಉಳಿಸುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದ ಕಾರ್ಯಕರಾಪಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರದ್ಧೆ ಮತ್ತು ಪ್ರೀತಿ ಇರುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ಅದೇಶ ಪಕ್ಷದವರು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಮರೆತಿದ್ದಾರೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಒಂದೆವಾಗುತ್ತಲೊಂದು ಟ್ಯಾಕ್ಸ್‌ಇಷ್ನ್ ಬಿಲ್ಲುಗಳು ಬರುತ್ತಿವೆ. ಯಾವ ಪ್ರಗತಿದಾಯಕವಾದ ಮನೋದೆಯೂ ನಾನು ಈ ಅಸೆಂಬ್ಲಿ ನಡವಳಿಕೆಯಾದಾಗಿನಿಂದಲೂ ಬಂದಿಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಈ ಮನೋದೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಬರ್ಜುವಾದವೇಕೆಂದಿರುವ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಹರಿಜನಲೋಬ್ಬ ಬ್ಲಾಂಗೆ 300 ರೂಪಾಯಿಗಳಂತೆ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಜನಗಳಿಗೆ ಮನೆಯಾಗುತ್ತದೋ ಅಷ್ಟು ಜನಗಳಿಗೂ ಕೊಟ್ಟರೆ, ನಿಜವಾಗಿ ದೇಶಕ್ಕೆ ಉಪಕಾರವಾದಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ದೇಶಕ್ಕೆ ದೋಷವಾದಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ತಾವು ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ಇದರೂ ಶ್ರೀ ನೆಹರೂರವರ ಮಾತನ್ನಾದರೂ ಕೇಳಿ. ಸ್ವಲ್ಪ ತ್ಯಾಗ ಮಾಡೋಣವೆಂಬ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ದೇವರು ನಿಮಗೆ ಕೊಡಲಿ ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಮನೋದೆಯನ್ನು ವಿಫಲ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

Sri M. C. NARASIMHAN.—This is not a Bill which gives much scope for expansive discussion. My simple submission is this, that this is not an occasion when this ought to have been brought in. I would not like to lend support to such a Bill, because I feel that these changes have been brought, not taking into account the situation in the country. If at all as the cost of living index had risen, I would have said 'All right, there is some case for examination.' Sri Jain the other day was stating that we were heading into a situation where the prices were coming down. I am certain the Finance Minister believes him when he says that the prices are going to come down. When the prices are likely to come down, what an iota of justification is there for bringing a Bill of this type to increase the amenities. Sri Shamsuddin was trying to make out a case. He was trying to compare the conditions prevailing in England. It is a common saying that the Prime Minister's salary is much lower than that of an ordinary school teacher in Britain. The salary of a member of Parliament is not of the same standard, but compared to average working class standard and compared to our own working class standard, it

does not justify such an increased amenity.

Sri J. H. SHAMSUDDIN.—What is the annual salary of a Member of British Parliament? It is 600 pounds a year.

Sri M. C. NARASIMHAN.—About 950 pounds on an average is the annual income of a British worker. You must know that. In fact, Sri Shamsuddin is only confirming my impression that it is of the order of the working class standard. He was trying to suggest that we could make an agitation; he was trying to say that some members of Parliament did Satyagraha; I do not know whether he did that in his party. In view of the fact that the cost of living index number has not gone up and that the prices are likely to come down—and every attempt is being made to arrest the rising prices,—it is not fair to bring in such a measure. Public opinion also should be taken into account in respect of this matter. I am very sensitive to it; I wonder how other members are not sensitive to it. The people who elected us, as already pointed out, would be very watchful of these things. We are not able to allocate sufficient money for the increased salary of teachers; we are not able to allot sufficient moneys for so many schemes before us and in this situation we are trying to say that after all, Rs. one lakh could be disposed of for certain extraordinary benefits which were not necessary. Could we justify ourselves before our own electorate, is a point to be seriously considered. In this cool atmosphere, in this leisurely atmosphere it may sound all right, but when I go back to my own constituency I am very apprehensive of telling my electorate that I have been instrumental in passing such a Bill. In view of all these considerations, I oppose the measure.

ಶ್ರೀ ಎಫ್. ಜಿ. ನರಸಿಂಹೇಗೌಡ ಶ್ರವಣ ಬೆಳಗೊಳ).—ಸ್ವಾಮಿ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಮನೋದೆಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಾರಸ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ದೇಶದ ಹಿತ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಥೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಹಣಕಾಸಿನ ವಸ್ತುಗಳು ಅನೇಕ ಬಿಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಮುಂದಿನವಾಗ, ನಾವೆಲ್ಲರೂ ನಮ್ಮ ದೇಶ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕಾದರೆ ನಮಗಾಗುತ್ತಿರುವ ಬರ್ಜುವುಗಳನ್ನು ಕಡಮೆಮಾಡಬೇಕು. ಮತ್ತು ನಮಗೆ ಬರತಕ್ಕ ಸಂಬಳವಾಗಿಗಳಲ್ಲಿ ಶೇ. 10

(ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಜಿ. ನರಸಿಂಹೇಗೌಡ)

ಭಾಗದಷ್ಟು ಕಡಮೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವ ಕಾಲ ದಲ್ಲ ನಮಗೆ ಪುನಃ 3½ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುವ ವಾದಕ್ಕೆ ತಿರುಳ್ಳಿವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಹಿಂದೆ 1941ರಲ್ಲಿ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಒಂದು ದಿವಸಕ್ಕೆ ಕೇವಲ 5 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಯಾವ ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆಗಳೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆಗ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಸತ್ಯದಿಂದ, ಜನರ ಮೇಲಿನ ಒಂದು ಪ್ರೇಮದಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಗಲೂ ಇದೇ ತರಹ ಜನರು ಇದ್ದರು. ಅವರು ದೇಶಾಭಿವೃದ್ಧಿಗೋಸ್ಕರ ಯಾವ ತರಹ ಆಶಯ ನೂ ಅಪೇಕ್ಷೆ ಪಡೆದ ಯಾವ ತರಹದಲ್ಲೂ ಸಂಬಳವನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡತಕ್ಕ ಮನೋಧರ್ಮವನ್ನು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ ನಮ್ಮ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ನಾಯಕರಾದ ನೆಹರೂ ಅವರೇ ಬರ್ಚನ್ನು ಕಡಮೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರುವಾಗ ಈ ಸಭೆಯ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ನಮಗೆ ಇನ್ನೂ 3½ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂಬ ಈ ಮನೋಧರ್ಮವನ್ನು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಈಗ ಮಂಡಿಸುತ್ತಾ ಇರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನಮಗೆ ವ್ಯಥೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ನಾವು ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನ ಜನರ ಪರವಾಗಿ ಬಂದಿರುವವರು. ನಾವು ಆಕಡೆ ಆಗಾಗ್ಗೆ ಹೋಗಬೇಕು. ಅದರಲ್ಲೂ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, 1947 ರಿಂದೀಚೆಗೆ ಈ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಇಷ್ಟು ಮು ದಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕಾದರೆ, ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆಗಳನ್ನು ಕೊಡದಿದ್ದರೆ ನಿಜವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಉಮೇದುವಾರರು ಈ ಸಭಾ ಸದಸ್ಯರಾಗಿ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿರಲಿಲ್ಲ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನಾವು ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಉಮೇದಿವಾರರಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವವರು ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ನಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿಯೇ ಇಟ್ಟು ಕೊಂಡಿರಬೇಕೆಂಬ ಆಶೆಯಿಂದ ಸದಸ್ಯರ ದಿವಸದ ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆಯನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಮನೋಭಾವನೆ ಬಂದಿದೆ.

ಹಿಂದೆ ಎಂದರೆ 1947ಕ್ಕೆ ಹಿಂದೆ ಚುನಾವಣೆಗಾಗಿ ನಾನು ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಖರ್ಚುಗಳು 400 ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗಿಂತ ಜಾಸ್ತಿ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಈ ದಿವಸ ಈ ಖರ್ಚನ್ನು 6000 ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೂ ಮಾಡಬಹುದೆಂದು ನಿಗದಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟು ಆ ಬಳಿಕ ಅವರ ಆರ್ಥಿಕ ಮಟ್ಟವನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡತಕ್ಕ ಬಗ್ಗೆ ಮತ್ತು ಅವರಿಗೊಂದು ಜೀವನೋಪಾಯವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ಹಣವನ್ನು ಹೀಗೆ ಖರ್ಚುಮಾಡುವುದು ಸರ್ವಥಾ ನ್ಯಾಯವಾದುದಲ್ಲ. ಹಿಂದೆ ನಾವು ಗಳೆಲ್ಲಾ ಹೀಗೆ ದೇಶಸೇವೆ ಮಾಡಲು ಬರುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಕೇವಲ 5 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಭತ್ಯವನ್ನು ಮಾತ್ರ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಈಗದಾರೂ ಸಹ ಅದೇ ರೀತಿ ಮಾಡೋಣ. ನಮಗೆ ಯಾವ ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆಗಳೂ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಹಿಂದಿದ್ದ ಹಾಗೆ 5 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಭತ್ಯವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗೋಣ. ಈ ದಿವಸ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷದ ಮಾನ್ಯ ನಾಯಕರು "ನೀವುಗಳ್ಯಾರೂ ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆ ಕೇಳಬೇಡಿ, ಈ ದುಬಾರಿ ಭತ್ಯೆ ವಗೈರಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೀವು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡಿ; ನಾವುಗಳೆಲ್ಲರೂ ಇಲ್ಲಿ ಸೇರತಕ್ಕದ್ದು ಹಳ್ಳಿಯ ಬಡಜನರ ಸೇವೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ" ಎನ್ನುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದರೆ, ಅವರಿಗೆ ಹಳ್ಳಿಯ ಬಡಜನರಲ್ಲರೂ ಬಹಳ ಚಿರು ಸಗಳಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈಗ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸಿರತಕ್ಕ

ಮನೋಧರ್ಮವನ್ನು ನಾನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ವಿರೋಧಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮಾನ್ಯ ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರು ಈ ಮನೋಧರ್ಮವನ್ನು ವಾಪಸ್ಸು ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ದಿವಸ ನಾವು ಈ ಮನೋಧರ್ಮ ಒಪ್ಪಿಗೆಯನ್ನಿತ್ತಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕಾಗಿ ವರ್ಷಪ್ರತಿ ಎಂ.ಎಲ್. ಎ. ಗಳಿಗೂ ಮತ್ತು ಎಂ. ಎಲ್. ಸಿ. ಗಳಿಗೂ ಎಂದರೆ 270 ಜನ ಸದಸ್ಯರುಗಳಿಗಾಗಿ 1 ಲಕ್ಷ 18 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ಹಣವನ್ನು ಶಾಸನ ಸಭಾ ಸದಸ್ಯರುಗಳಿಗಾಗಿ ವಿನಿಯೋಗ ಮಾಡಿದರೆ ಅದನ್ನು ಬೇರೊಂದು ರೂಪದಲ್ಲಿ ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನ ಜನರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಖರ್ಚುಮಾಡಿದರೆ ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ನನಗೆ ಎನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ನಾವಾದರೋ ಈ ದಿವಸ ಈ ಸಭೆಗೆ ಆ ಬಡಜನರಿಂದ ಒಟ್ಟು ಪಡೆದು ಬಂದಿದ್ದೇವೆ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಮನೋಧರ್ಮವನ್ನು ನಾನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ವಿರೋಧಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈಗಲೂ ಸಹ ಎಲ್ಲ ಸದಸ್ಯರುಗಳೂ ಈಗ ಪಡೆಯುತ್ತಿರುವ 12½ ರೂ.ಗಳ ದಿನಭತ್ಯೆ ಮತ್ತು 150 ರೂ.ಗಳ ತಿಂಗಳ ಸಂಬಳ ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟರೆ ಇದರಿಂದ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ರೀತಿ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡುವುದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಪಕ್ಷದವರೆಲ್ಲ ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮಾನ್ಯ ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರು ಈ ಮನೋಧರ್ಮವನ್ನು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ವಾಪಸ್ಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎಚ್. ಪುಟ್ಟಣ್ಣ (ತುಮಕೂರು).—ಸ್ವಾಮಿ, ನಾವು ಈ ದಿವಸ ಇಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿರುವ ಹಾಲಿ ಎಂ-ಕಾಂಟಿಷನ್ಡ್ ಹಾಲ್ ಆಗಿದ್ದರೂ ಸಹ ಈಗ ಇಲ್ಲಿಯ ವಾತಾವರಣ ಬಹಳ ಬಿಸಿಯಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಮಾಡತಾ ರಂದು ಹೇಳಿ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾವು ಯುದ್ಧಾತ್ಮಕ ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ನೀತಿ-ನೈಮಗಳಿಗೆ ಬದ್ಧರಾಗಿ ಚರ್ಚೆಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಈಗ ಈ ಮನೋಧರ್ಮ "Every member of this Assembly shall be paid Rs. 16" ಎಂಬುದಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ಶ್ರೀ ಪಂಪ ದ್ವೀನ್ ಅವರು ಈಗ ಸಭೆಯಲ್ಲಲ್ಲ. ಅವರು ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು. ಆ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಇಂಗೆಂಡ್ ಮತ್ತು ಅವೇ ರೀತಿ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಶಾಸನ ಸಭಾ ಸದಸ್ಯರುಗಳಿಗೆ ರೆಗ್ಯುಲರ್ ಸ್ಯಾಲರಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ಹಾಗೆ ಈ ಅಸೆಂಬ್ಲಿಗೆ ಬರತಕ್ಕ ಸದಸ್ಯರುಗಳಿಗೆ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಅವರ ಹೊಟ್ಟೆ ಪಾಡಿಗಾಗಿ ಹೀಗೆ ಸಂಬಳಸಾರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿ ಹೀಗೆ ಯಾರೂ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಮೇಲಾಗಿ ಜನರು ತಮ್ಮ ಹೊಟ್ಟೆ ಪಾಡಿಗಾಗಿ ಅವರು ಅಸೆಂಬ್ಲಿಯ ಸದಸ್ಯರಾಗಿ ಬರುವ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅವರಿಂದ ದೇಶಸೇವೆ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಶಾಸನ ಸಭಾ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಕೊಡತಕ್ಕ ಹಣ ಅವರ ಜೀವನೋಪಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಅಲ್ಲ. ಅದೇ ಆ ಮೆಂಬರ್ ಕಾಂಪ್ಲಿಕ್ಸಿಯೇಸಿಯಲ್ಲಿ ತಕ್ಕ ಮತದಾರರಾದ ಅವರಿಗಿರತಕ್ಕ ತೊಂದರೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಬರತಕ್ಕ ಕಾಗದಪತ್ರಗಳ ವ್ಯವಹಾರವನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಆಯಾಯ ಮೆಂಬರು ಅವರವರ ಚುನಾವಣೆ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು ಕಾರ್ಕ್, ಒಟ್ಟು ಚಿನ್ನಿಸಿ, ಒಂದು ಅಫೀಸ್ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕೆಲಸಮಾಡಲು ಆ ಮೆಂಬರುಗಳಿಗೆ ತಿಂಗಳಿಗೆ 100/150 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಖರ್ಚು ಬರುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಖರ್ಚುಬರತಕ್ಕ ಸಾಧಿರಾರ್ ಬಾಬಿಗಾಗಿ ಆ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಮೆಂಬರುಗಳಿಗೆ ಹಾಗೆ ಸಂಬಳ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂಬುದಾಗಿ ನಾನು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ.

ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲೂ ಮತ ದಾರರು ಅವರಿಗೇನಾದರೂ ತೊಂದರೆಗಳಿದ್ದರೆ ಅವರು ನೇರವಾಗಿ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಬಳಿಗಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಸರ್ಕಾರಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಬಳಿಗಾಗಲಿ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ನೇರವಾಗಿ ಅವರ ಕ್ಷೇತ್ರದಿಂದ ಚುನಾವಣೆ ಯಾಗಿರತಕ್ಕ ಮೆಂಬರಿಗೆ ಬರವಣಿಗೆ ಮೂಲಕ ತಿಳಿಸಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮೆಂಬರಿಗೂ ಪ್ರತಿ ದಿನ ೫ ರೂಪಾಯಿ ಸಾಗದಪತ್ರಗಳು ಬರುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ಅವುಗಳಿಗೆಲ್ಲ ಸರ್ವಪ್ರಕಾರದ ಉತ್ತರಗಳನ್ನು ಅಗಿಂದಾಗಿ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ರೆಗ್ಯುಲರ್ "ಇಂಡ" "ಗೆ" ರಿಜಿಸ್ಟರಗಳನ್ನಿಟ್ಟು ಕೊಂಡು ಟಪ್ಪಾಲ್ ಬರೆಯುತ್ತಿರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅಕ್ಕಿನಿನಿ ಬಾಡಿಗೆ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಆಗತಕ್ಕ ಟಪ್ಪಾಲ್ ಖರ್ಚಿಗಾಗಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮೆಂಬರಿಗೂ ಹೊರ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಬಳಸಾರಿಗೆ ಎಂದು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅವರು ಆ ಸಂಬಳಸಾರಿಗೆ ಯಿಂದೇನೂ ಅವರ ಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವರ ಜೀವನದ ವೆಚ್ಚಕ್ಕೆ ಅವರ ಸ್ವಂತ ಧನವೇ ಅವರು ಖರ್ಚುಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ನಾನು ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಿಗೆ ಬುದ್ಧಾಗಿ ಹೋಗಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ—ಅಲ್ಲದೆ ಬಂದಿದ್ದಂಥ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟ್ ಮೆಂಬರಗಳೊಡನೆ ಮಾತನಾಡಿ ಈ ವಿಚಾರಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಜೀವನ ನಡೆಸತಕ್ಕ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಕಷ್ಟವಿದೆ ಯೆಂದು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಯಾರುತಾನೆ ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ? ಅದೇನೋ ನಿಜವಾದ ವಿಚಾರವೇ. ಹಾಗೆ ಜೀವನ ನಡೆಸಲು ಯಾರಿಗೆ ತುಂಬ ಕಷ್ಟವಿದೆಯೋ ಅಂಥವರು ಇಂಥ ಅಸೆಂಬ್ಲಿಗಳಿಗೆ ಬರಬಾರದು. We shall obey our Constitution ಎನ ತಕ್ಕ ಪದಗಳನ್ನು ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿರುತ್ತೇವೆ. ಹಾಗೆ ಒಪ್ಪಿ ಕೊಂಡಿರುವಾಗ ನಾವೆಲ್ಲರೂ Let us take an oath that we shall receive only one rupee a month. ಅಂದವರು ಮಾತ್ರ ಈ ಸಭೆಗೆ ಬರಲಿ. ಈ ದಿವಸ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದಲ್ಲೂ ಸದಸ್ಯರ ಪೈಕಿ ಕೆಲವರು ಚುನಾವಣೆಯಾಗಿ ಬಂದಿರತಕ್ಕ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳೇನಿರುತ್ತವೋ ಅಲ್ಲ ಜನ, ಜಾನುವಾರುಗಳಿಗೆ ಕುಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ನೀರಿಲ್ಲದಂತಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮನ್ನು ಆರಿಸಿ ಕಳುಹಿಸಿದಂಥ ಜನರು ಈಗ ಅಂಥ ಕಷ್ಟದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನಾವು ಕೇವಲ ವಿರೋಧಿ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿದ್ದುರುವುದರಿಂದ ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಟೀಕೆಮಾಡಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಭಾವಿಸುವುದು ಬಂಡಿತ ಸರಿ ಯಾದದ್ದಲ್ಲ. ದೇಶದಲ್ಲೂ ಸತ್ಯಾಂಶಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಎತ್ತಿಹಿಡಿಯುವುದು ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಯಾವತ್ತೂ ಬಾಯಿಲ್ಲ ಮಾತ್ರ ಮಿತ ವ್ಯಯದಿಂದ ನಡೆಯಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆಯೇ ಹೊರತು ಕಾರ್ಯರೂಪದಲ್ಲಿ ಅವರು ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ದೇಶದನ್ನೇ ಸಂಪೂರ್ಣ ಆನಾಹುತಕ್ಕೆ ಈಡುಮಾಡುವಂಥಾದ್ದಾಗಿದೆ. ಯಾರಾದರೂ ಹಳ್ಳಿಯ ಜನರು ಬಂದು ತಮಗೆ ಒಂದು ಸ್ಕೂಲನ್ನು ಕೊಡಿ ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡರೆ ನೀವು ಕಟ್ಟಡ ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರೆ ನಾವು ನಿಮ್ಮ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಸ್ಕೂಲನ್ನು ಮಂಜೂರು ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಪಟ್ಟಣ ಗರು ಇಂಥ ಅನುಕೂಲತೆ ಕೇಳಿದಾಗ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೀಗೆ ಹೇಳಬಲ್ಲರೇನು? ಸರ್ಕಾರದವರು ಹಿಂದೆ ಜಾತಿಗೆ ತಂದಿರುವ ಮತ್ತು ಈಗ ತರಲಿರುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ತೆರಿಗೆಯೂ ಎಂದರೆ ಕೋರ್ಟ್‌ಫೀ-ಸ್ಟಾಂಪ್-ಆಕ್ಟ್ ಇತ್ಯಾದಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ತೆರಿ

ಗೆಯೂ ಆ ಬಡಹಳ್ಳಿಯ ಜನರ ಮೇಲೆ ಬೀಳುವಂಥಾದ್ದಾಗಿದೆ. ಆ ಹಳ್ಳಿಗರಿಗೆ ಈ ಹೊತ್ತು ಸ್ಕೂಲ್ ಮತ್ತು ಕಾರ್‌ಜೆ ಫಿಜುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ವಿಧ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಕೊಡಿಸಲು ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ, ಚೈತನ್ಯವೂ ಇಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಈ ಹೊತ್ತು ಒಂದುಕಡೆ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿದವರಿಗೆ ಅರ್ಜೀನ ವಾಗುತ್ತಿದ್ದರೆ ಹೊಟ್ಟೆ ಬಿಟ್ಟಿಗಿದ್ದ ಬಡರೈತನ ಗೋಳು ಮತ್ತೊಂದುಕಡೆ. ಹಾಗೆ ಈ ದಿವಸ ಯಾವ ಹಳ್ಳಿ ರೈತನು ಹೊಟ್ಟೆ ಬಿಟ್ಟಿಗಿದ್ದ ಇದ್ದಾನೋ ಅಂಥ ಬಡವನ ರಕ್ತವನ್ನು ಹೀರಿ ನಾವು ಈ ದಿವಸ ಅದರಿಂದ ಜೀವನ ನಡೆಸಲು ಹೊರಟಿದ್ದೇವೆ. ಇದು ಬಂಡಿತ ನ್ಯಾಯವಾದದ್ದಲ್ಲ-ಧರ್ಮವಾದದ್ದಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಜೀವನಕ್ಕೆ ನಾವು ನಮ್ಮ ಶಕ್ತಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳಿಂದ ದುಡಿದು ಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಆದರೆ ಈ ಹೊತ್ತು ಅಂಥ ದುಡಿದು ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಕೆಲವು ಸದಸ್ಯರುಗಳಿರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಈ ರೀತಿ ದಿನಕ್ಕೆ 3½ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಭತ್ಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದು ಬಂಡಿತ ಸಾಧುವಾದುದಲ್ಲ. ಆದರೆ ಮಂತ್ರಿ ಪದವಿ ಅನ್ನುವುದೆನೂ ಒಂದು ಸುಖದ ಸುಪ್ಪತ್ತಿಗೆಯಲ್ಲ. "Uneasy lies the head that wears the crown." ಹೀಗಿರುವಾಗ ಅಂಥ ಮಂತ್ರಿಪದವಿ ನನ್ನ ಶತ್ರುಗಳಿಗೂ ಕೂಡ ಬೇಡ. ಆ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲರತ್ತೆವರಿಗಿರುವಷ್ಟು ಕಿರುಕುಳ ಮತ್ತೊಬ್ಬರಿಗಿಲ್ಲ. ಮಂತ್ರಿಗಳ ಸ್ಥಾನ between the two stools ಇದ್ದಹಾಗಿದೆ.

ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾನು ಮತ್ತೊಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಶಾಸನ ಸಭಾ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಒದಗಿಸಿರುವ ರೂಮುಗಳಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೆಲವು ಹಳೆಯ ಫ್ಯಾನುಗಳನ್ನು ತರಿಸಿಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ಆ ಫ್ಯಾನುಗಳಿಗೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದಕ್ಕೂ ಒಂದು ತಿಂಗಳಿಗೆ 35 ರೂಪಾಯಿ ಬಾಡಿಗೆ ಕೊಡಲಾಗುತ್ತಿದೆಯೆಂದು ಕೇಳಿದೆನು. ಆದರೆ ಫ್ಯಾನಿನ ಬೆರೆಯೇ 70 ರೂಪಾಯಿಗಳು. ಹೀಗೇಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ದುಂದುವ್ಯಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆನು? ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.— ಎಲ್ಲಿ ನಿಕ್ಕುತ ವೆ? ಹಾಗೆ? ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎಚ್. ಪುಟ್ಟಣ್ಣ.— 70-75 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಗೊಂದಲದಿಂದ ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಎಲ್ಲ ಬೇಕಾದರೂ ನಿಕ್ಕು ತ್ತವೆ. ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಈ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಸ್ವಾಲಿ ಏಕೆ ಕೊಡಬೇಕು? ನಮ್ಮ ಹೊಟ್ಟೆಪಾಡು ಹೇಗೆ ಎಂದರೆ, ನಾವು ಅದಕ್ಕೆ ಕೂಲಿ ಮಾಡೋಣ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜೀವರಾಶಿಯ ಹೊಟ್ಟೆಪಾಡನ್ನು ನಡೆಸತಕ್ಕ ವನು ದೇವರು; ನೀವಲ್ಲ. ಸಾರ್ವಜನಿಕರಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಸ್ಕೂಲ್ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಎಷ್ಟು ಕಡೆಗಳಿಂದ ಹಣ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಡಿಪಾಜಿಟ್ ಆಗಿಲ್ಲ? ಹಾಗೆ ಡಿಪಾಜಿಟ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಂಥ ಹಣ ಅನೇಕ ಕಡೆ "ಫಲ್ಸ್ ಸ್ಪಾಹ ಆಗಿಹೋಗಿದೆ." "Vox popule is vox die" ಎಂದರೆ "ಜನರ ಮಾತು ದೇವರ ಮಾತು" ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರುವಾಗ ಒಂದು ಕಡೆ ಕೆಲವರು ಅರ್ಜೀನಿಂದ ನರಳುತ್ತಿದ್ದರೆ ಮತ್ತೊಂದುಕಡೆ ಜನರು ಸ್ವಾರ್ಥಪೂರ್ವಕ ನರಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನಾನು ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ಸದಸ್ಯ ನಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಹೀಗೆ ವಿರೋಧಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ತಪ್ಪುಗಳ್ಯಾರೂ ಭಾವಿಸಬಾರದು. ಮೊನ್ನೆ ತಾನೆ ಆ ತುಮಕೂರಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸೆಮಿನರ್ ಆಯಿತು. ಚೀಫ್ ಮಿನಿಸ್ಟರ್ ಅವರು ಅಲ್ಲಿಗೆ ದಯ ಮಾಡಿಸಿದ್ದಂಥ ಕಾಲದಲ್ಲಿ "ದೇವರು ನಮಗೆಲ್ಲ ಜ್ಞಾನದಾನ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ಈಗೀಗ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗೂ ಆ ಜ್ಞಾನೋದಯ

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಫ್. ಪುಟ್ಟಣ್ಣ)
ವಾಗುತ್ತಿದೆ" ಎಂದು ಕೆಲವು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. (ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಒಹೋ! ಎಂಬುದಾಗಿ ಶಬ್ದ ಕೇಳಿ ಬರುತ್ತಿತ್ತು) ಒಹೋ ಎಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳಬೇಡಿ, ಚೀಫ್ ಮಿನಿಸ್ಟರ್ ಅವರು ಆ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೆ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಾ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಅನಾಹುತ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ದಿವಸಕ್ಕೆ 12 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಭತ್ಯೆವೂ ಬೇಡ—16 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಭತ್ಯೆವೂ ಬೇಡ. ದಿನಕ್ಕೆ ಮೊಟಂಗೆ ನಡೆಯುವಾಗ pay rupee one and allowance for actual cost, say, about Rs. 10 1 ರೂಪಾಯಿ ಭತ್ಯೆಕೊಟ್ಟರೆ ಸಾಕು ಎಂಬುದಾಗಿ ಈ ಮನೂವೆಗೆ ಒಂದು ತಿದ್ದುಪಡಿ ಸೇರಿಸಬೇಡಿ. ಏತಕ್ಕಿಂತ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೀಗೆ ಮನೂವೆಯನ್ನು ಕೊಡುವರ್ತಿ ಸಭೆಯಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸಿದನಂತರೆ ಅದು ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಅಂಗೀಕೃತವಾಗಿದ್ದರೆ ಆ ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಲ ಕೆಲಸ ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಮನೆಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಹಾಗೆ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಈಗ ಹೊಟ್ಟೆಪಾಡಿಗೊಂದು ತಂದಿರತಕ್ಕ ಈ ಮನೂವೆಯನ್ನು ನಾನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಎರೋಡಿಸಿ ನನ್ನ ಎರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಜಿ. ಖೋಟ್ (ಸಾದರಾಗಿ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈಗ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸಭೆಯಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸಿರತಕ್ಕ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನನಗೆ ಅತ್ಯಂತ ದುಃಖವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇಂಥ ಒಂದು ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈಗ ತರಬಾರದಾಗಿತ್ತೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅವರ ಅವರ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಅವರ ಮುಖವು ಇಂಥ ಒಂದು ಬಿಲ್ಲನ್ನು ತರಬೇಕೆಂಬ ಇಚ್ಛೆ ಅವರಿಗಿದ್ದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿಲ್ಲ. "ಮಕ್ಕಳ ಮುಖವು" "Face is the index of the mind" ಎಂದು ಹೇಳುವಹಾಗೆ. ಅವರ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಅವರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಒಂದು ಇಚ್ಛೆ ಇರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲವೆಂತಲೇ ತೋರಿಬರುತ್ತದೆ—ಅವರ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಹಾಗೆ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಗವರ್ನರ್ ಅಡ್ಮಿನ್‌ಸ್ಟ್ರೇಷನ್ ಹಾಗೆ socialistic pattern of society ಸ್ಥಾಪನೆ ಯಾಗಬೇಕಾದರೆ ಇದರ ದೆಸೆಯಿಂದ ಎಲ್ಲರೂ ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಬೇಕು—ಎಂದು ಹೇಳಿದವರೂ ಇವರೇ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು, ಬಡ್ತಿಪಟ್ಟ ಯಾವ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸಿದರೋ ಆಗ ಡಿಫಿಸಿಟ್ ಬಡ್ತಿಪಟ್ಟು ಇಬ್ಬವೂ ಇವರೇ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು, ರಾಷ್ಟ್ರವನ್ನೂ ಉದ್ಧಾರವಾಡುವ ದೆಸೆಯಿಂದ ಕರಕೂಡಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಕರಹೆಚ್ಚು ಕೂಡಿಸುವವರೂ ಇವರೇ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು. ಸದ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ನಾಲ್ಕು-ಐದು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸಾಲವನ್ನು ತೆಗೆದವರೂ ಇವರೇ ಮಂತ್ರಿಗಳು. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಮತ್ತೆ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಕೊಡುವ ಅಲೋಯನ್ಸ್ ಹೆಚ್ಚಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಬಿಲ್ಲನ್ನು ತಂದಿರುವವರೂ ಇವರೇ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು. ದೇಶದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹೇಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ನೋಡಬೇಕು ನಮ್ಮ ಸ್ಪರ್ಕಿಂಗ್ ಬ್ಯಾಲೆನ್ಸ್ ನಲ್ಲಿಯ ಅರ್ಧಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ಉಳಾಗಿ ಹೋಗಿರುತ್ತದೆ. "ಭಿಕ್ಷಂದೇಕಿ" ಎಂದು ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್ ಅಮೇರಿಕಾಗಳ ಬಾಗಿಲುಗಳಲ್ಲಿ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಜೋಳಿಗೆ ಹಾಕಿ ಪದೇ ಪದೇ ನಿಲ್ಲಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಜಗತ್ತಿನ ಪರ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಹಿಂದೂಸ್ತಾನದ credit ಕಡಮೆಯಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಯದಲ್ಲಿರಬೇಕು. ಈಗಿನ ನಮ್ಮ ಹಣಕಾಸಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ

ಅಲೋಯನ್ಸ್ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತಂದಿರುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅದೇಶ ಪಕ್ಷದವರು ಮಿತ್ರವ್ಯಯ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಇತರರಿಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ತಿರುಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅದರ ದೆಸೆಯಿಂದ ಸೋಷಿಯಲಿಸ್ಟ್ ಪ್ಯಾರ್ಟಿ ಅಥವಾ ಸೋಷಲಿಸ್ಟ್ ಆಗಲಿಕ್ಕೆ, ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯ ಸುಷ್ಪವಸ್ಥಿತವಾಗಲಿಕ್ಕೆ ಈ ಎಲ್ಲ ದೆಸೆಯಿಂದ ನಮಗೆ ಒಂದು ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಎಂದರೆ 150 ರೂಪಾಯಿ ಸಂಬಳ ದಿನ ಒಂದಕ್ಕೆ ಹದಿನಾರು ರೂಪಾಯಿ ಅಲೋಯನ್ಸ್ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಇರುವ ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಎರಡನೆಯ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಕಡಮೆ ಸಂಬಳ ಮತ್ತು ಅಲೋಯನ್ಸ್ ಕೊಡುವಂತೆ ತರಬೇಕು ಎಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅದಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಸೂಚನೆ ಹೀಗೆ ಇದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ನೂರು ರೂಪಾಯಿ monthly salary—not more than that. I have sufficient reasons. I am reasonable. ಇದ್ದಾದರೂ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಏತಕ್ಕೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂದರೆ, ಜನರ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಾದ ನಾವು ತಾಲ್ಲೂಕು ಮತ್ತು ಜಿಲ್ಲೆಗಳಿಂದ ಬಂದಿರುತ್ತೇವೆ. ಜನರು ನಮ್ಮ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಅವರ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿದರೆ ಅವರ ಪರಿಹಾರಕ್ಕೆ ನಾವು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರ ಸಲುವಾಗಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಬರ್ಚು ಬೇಕು. ಎರಕ್ಸ್ ಗಾದರೂ ಬರ್ಚು ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಲು ಶಕ್ತಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಇರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಅದು ದರಿಂದ ನೂರು ರೂಪಾಯಿ ಸಂಬಳವೇ. ಎರಡನೆಯದು, ಸಭೆಸೇರುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ದಿನ ಒಂದಕ್ಕೆ ಹತ್ತು ರೂಪಾಯಿ ಸಾಕು. ಮೂರನೆಯದಾಗಿ ಫಸ್ಟ್ ಕ್ಲಾಸ್ ಪ್ರಮಾಣ ತೆಗೆದುಹಾಕಿ, ಸೆಕೆಂಡ್ ಕ್ಲಾಸ್ (with incidental charges) ಟ್ರಾವೆಲರ್‌ಗೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕು. ರೈಲ್ವೆ ಇಲಾಖೆಯವರಿಗೆ ಬೇಕಾದರೆ ಬರೆದು, ಸೆಕೆಂಡ್ ಕ್ಲಾಸಿನಲ್ಲಿ ಟ್ರಾವೆಲಿಂಗ್ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಬೇಕಾದ comforts ದೊರೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಬಹುದು. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಸಲಹೆ ಏನೆಂದರೆ monthly salary 150 ರೂಪಾಯಿ ಇರುವುದನ್ನು 100 ರೂಪಾಯಿ ಮಾಡಬೇಕು, ದಿನ ಒಂದಕ್ಕೆ ಹದಿನಾರು ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡುವುದನ್ನು ಹತ್ತು ರೂಪಾಯಿ ಮಾಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಫಸ್ಟ್ ಕ್ಲಾಸಿನಲ್ಲಿ ಟ್ರಾವೆಲರ್‌ಗೆ ಬದಲು second class travel with incidental charges ಎಂದು ಮಾಡಬೇಕು. ಅದು ದರಿಂದ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಬ್ಬರುವ ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೊಸ amendment Bill draft ಮಾಡಿ ತರಬೇಕು ಎಂಬುದೇ ನನ್ನ ಸೂಚನೆ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ. —ನನ್ನ ಮಾನ್ಯ ಸ್ನೇಹಿತರಾದ ಖೋಟಾ ಅವರು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹೇಳಿದರು. . .

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಜಿ. ಖೋಟ್.—ನನ್ನ ಹೆಸರು ಖೋಟ್, ಖೋಟಾ ಎಂದಲ್ಲ. In Kannada, Khota means 'deficit' and in Marathi the meaning is 'liar' (Loud laughter).

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ. —ನನ್ನ ಮಾನ್ಯ ಸ್ನೇಹಿತರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಬಿ. ಜಿ. ಖೋಟ್ ಅವರು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಉಪದೇಶ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು. ನನಗಂತೂ ಬಹಳ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ಹಣಕಾಸಿನ ಮಂತ್ರಿ ಯಾದವರಿಗೆ ಹಣಕಾಸಿನ ಉಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಏನೇನು ಸಲಹೆಗಳು ಬೇಕೋ ಅವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಕೊಟ್ಟಿರುವಾಗ ಯಾರಿಗೆ ತಾನೇ ಆನಂದವಾಗುವುದಿಲ್ಲ! ಇವರು ತಮ್ಮ

ಮಾತುಗಳಿಂದ ತೆರತೂಗುವಹಾಗೆ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟರು. ಇವರಲ್ಲದೆ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಜಿ. ಎಫ್. ಪುಟ್ಟಣ್ಣನವರು ಒಂದು ರೂಪಾಯಿ ಸಂಭಾವನೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿರುವವರಲ್ಲಿ ಸನ್ಯಾಸಿಗಳಾಗಿದ್ದರೆ, ಅಥವಾ ಸನ್ಯಾಸಿಗಳಾಗತಕ್ಕ ಮನೋಭಾವವುಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದರೆ ಆರೀತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕವರಿದ್ದಾರೆ, ಮತ್ತು ವಾದಕ್ಕೋಸ್ಕರವಾಗಿ ಈ ರೀತಿ ವಾದಮಾಡಬೇಕೆನ್ನುವವರೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳುವ ವಿಷಯಗಳೆಲ್ಲ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಪಬ್ಲಿಷ್‌ಅದರೆ ಹೊರಗಡೆ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವವರೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಮನಸ್ಸು ನೈಚ್ಛ (clear) ವಾಗಿದ್ದರೆ ಹೇಳಲಿ. ಆಗ ಈ ಸಭೆಯು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರೂ ಆ ಪ್ರಕಾರ ತಾವು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದೇ ಬೇಡ ಎಂದು ಒಂದು ಐಷ್ಠ್ಯಕಾಲ ಹಾಗೆಮಾಡಿ ತೋರಿಸಿದರೆ then they can hold the Treasury Benches responsible and say "Here we are. Even though the House has granted this salary, we have given up the salary". . . .

(Some members interrupted.)

I am not going to yield, Sir.

ಇನ್ನೊಂದು ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ಸಂಬಳಕ್ಕೂ ಸೋಷಿಯಲಿಸ್ಟಿಕ್ ಪ್ಯಾಟರ್ನ್ ಅಥವಾ ಸೊಸೈಟಿಗೂ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲ. ಇವೆರಡಕ್ಕೂ ಏನು ಸಂಬಂಧ? Inequalities ಇರುವುದನ್ನು ಕಡಮೆಮಾಡಬೇಕು ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ concentration of wealth ಒಂದು ಕಡೆ ಆಗಬಾರದು ಎಂದು. ಸದಸ್ಯರ ಭತ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಅಸಮಾನತೆ ಇತ್ತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಒಂದೇಸಮಾನಾಗಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಈ ಮನೋವಯನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾದ್ದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಬಾರದಾಗಿತ್ತು. ಹಿಂದಿನ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಭತ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವವಿಧವಾದ ಭೇದವೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಸದಸ್ಯರು ಸರ್ಕಾರದವರಿಂದ ಒದಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಕಟ್ಟಡದಲ್ಲಿಯೇ ಇರಲಿ, ಹೊರಗಡೆ ಎಲ್ಲಯಾದರೂ ಇರಲಿ 15 ರೂಪಾಯಿಗಳಂತೆ ಭತ್ಯೆಯನ್ನು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಏನಾಯಿತೆಂದರೆ Inter-State Ministers Conferenceನಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಒಂದು distinction ಮಾತು ಬಂದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ free furnished accommodation ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಭತ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ನೈಲ್ಸ್ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿರಬೇಕು ಎಂದು ಮಾಡಿದರು. ಆದರೆ ಈಗಾಗಲೇ ಒಂದೆರಡು ಅಧಿವೇಶನಗಳಾದುವು, ಸದಸ್ಯರ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ free furnished accommodation ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದು ಸೂಕ್ತ, ಮತ್ತು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಒಂದೇತರಹ ಆರೋಯನ್ಸ್ ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದು ಸೂಕ್ತ, ಅಲ್ಲದೆ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಿಗೆ distinction ಮಾಡಿ, ಹದಿನಾರು ರೂಪಾಯಿ ಆರೋಯನ್ಸ್ ಕೊಟ್ಟು ಕಷ್ಟದ ಸನ್ನಿವೇಶವನ್ನು create ಮಾಡಬಾರದು ಎಂದೂ ಸದಸ್ಯರಿಂದ ಸಲಹೆ ಬಂದಮೇಲೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ free furnished accommodation ಕೊಟ್ಟು ದಿನ ಒಂದಕ್ಕೆ ಹದಿನಾರು ರೂಪಾಯಿ allowance ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಈ ಮನೋವಯನ್ನು ತರಲಾಗಿದೆ. ಈ ಸಭೆಗೆ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲದೆ ಹೋದರೆ ಖಂಡಿತ ತರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನುಮ್ಕಾನೆ

ವಾದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಇಂಥ ವಾದವನ್ನು ಮುಂದೆ ಹೊಡೆವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರೂ ಸನ್ಯಾಸಿಗಳಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳೋಣ; ನಾನೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಆರೊಬ್ಬರು ಇರೊಬ್ಬರು ಮಹಾತ್ಮರಬಹುದು. ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ಸೇವೆಮಾಡತಕ್ಕ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ನಾವು ಕೊಡತಕ್ಕ ಹಣವಾದರೂ ಏಷ್ಟು ಎಂದು ಸ್ವಲ್ಪ ಯೋಚನೆಮಾಡೋಣ. ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ ಇದು ಜಾಸ್ತಿಯಲ್ಲವೆಂದು. ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ತಿಂಗಳಿಗೆ 150 ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದು ಜಾಸ್ತಿ ಎಂದು ಹೋದನಾರಿ ಚುನಾವಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಎಂದರೆ 1951ನೆಯ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಈಸಲ 1957ರ ಚುನಾವಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೆಯೂ ಕೂಡ ಯಾರೂ ಪ್ರಸ್ತಾಪಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ನುಮ್ಕಾನೆ ವಾದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರು ಈ ರೀತಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಹಿಂಗೆ ಒಂದು ಮನೋವಯನ್ನು ತಂದಾಗ 100 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸಂಬಳ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಯಾರೂ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಸಹ ಕಳುಹಿಸಲಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎಫ್. ಪುಟ್ಟಣ್ಣ.—ಆಗ ನಾವು ಇರಲಿಲ್ಲ ಸ್ವಾಮಿ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ತಮ್ಮ predecessors ಇದ್ದರು. ಒಂದು ಸಲ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡ ಮೇಲೆ ಯಾರೂ ಇದ್ದರೆ ತಾನೇ ಏನು ಎಂದು ಯೋಚನೆಮಾಡಬೇಕು.

ಅಮೇರಿಕ ಮನ್ಯ ರಾಜ್ಯಯೋಜಕರು ಎಲ್ಲ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ per capita income ವಿಷಯ ಹೇಳಿದರು. ಸ್ವಾಮಿ, ಮೈಸೂರಿನ per capita income ತೆಗೆದುಕೊಂಡು minimum salary ಗೊತ್ತುಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. Here the lowest Government servant gets only Rs. 50 ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅದನ್ನು compare ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಒಂದು minimum basic salary ಕೊಡಬೇಕು, ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕೆಲಸಮಾಡತಕ್ಕವರಿಗೆ minimum comforts ಆದರೂ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಇದರಲ್ಲಿ provide ಮಾಡಿದ್ದೇವೆಯೇ ಹೊರತು ಮತ್ತೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಅವರು ಹಾಗಿದ್ದರು, ಇವರು ಹೀಗಿದ್ದರು ಎಂದು ಹೇಳಲೇಬಾರದು. ಒಬ್ಬರ ಪೂರ್ವೋತ್ತರಗಳು ಮತ್ತೊಬ್ಬರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ಯಾರಿಗೆ ತಾನೇ ಗೊತ್ತಿರುವುದಿಲ್ಲ? ಒಬ್ಬರ ಪೂರ್ವೋತ್ತರಗಳನ್ನು ಮತ್ತೊಬ್ಬರು ಹೇಳುವುದರಿಂದ ಅವರಿಗೇನೂ ಕಿರೀಟ ಬರುವುದಿಲ್ಲ, ಪದವಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. "ಬಾಯಿ ಬಿಟ್ಟರೆ ಬಣ್ಣ ಕೇಡು" ಎನ್ನುವಂತೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಬರೆ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಬಂದಿದೆ. ಆ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರ ಪೂರ್ವೋತ್ತರಗಳನ್ನು ಹೇಳುವುದು, ಮತ್ತೊಂದು ಹೇಳುವುದು ಇವೆಲ್ಲ ಆಗ್ಯುಮೆಂಟ್‌ಅಲ್ಲ. ಮನೋವಿಧಾನ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳಿದರೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟ್ ಸದಸ್ಯರ ವಿಷಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅವರಿಗೆ ಆರೋಯನ್ಸ್ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅವರಿಗೆ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಕೆಲಸಮಾಡಲು ವರ್ಷ ಒಂದಕ್ಕೆ ಸಾವಿರ ಪಾಂಡು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. They are paid £2 for every day on which the House sits. ವಿಷಯ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳದೆ,

5 P.M.

ನಾವು ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದು ಪೂರ್ಟೆಂಟ್ ಅಲ್ಲ, ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಆದಾಯ ಜಾಸ್ತಿ ಇದ್ದರೆ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ

(ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ)

ಜಾಸ್ತಿ ಕೊಡಬಹುದು, ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಸೂಕ್ತವಲ್ಲ. Members should be free from all cares and anxieties. They must devotee themselves entirely to the service of the people. ಯಾರಾದರೂ ಗೃಹ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಯೇ? ನಮ್ಮ ಜನಗಳು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಗೃಹ್ಯ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ದೇಶಕ್ಕೋಸ್ಕರ ದುಡಿಯುತ್ತೇವೆಂದು ಎರಕ್ಕೋ ಸ್ವೀಚನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಮಾಡಿದಾಗ ರೈತರಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಏನೂ ಅನುಕೂಲವಾಗಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ವಿಚಾರವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಯೇ? ಶ್ರೀ ಪುಟ್ಟಣ್ಣ ನರಸಿಂಹ ಅಫೀಸರಾಗಿದ್ದಾಗ ಕುಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ನೀರಿನ ಬಾವಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗಿಲ್ಲ. ಹೊಸ ಸರ್ಕಾರ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಮನೆಬಾಡಿಗೆ 250 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದನ್ನು 200 ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಇಳಿಸಿದಾಗ, ಯಾರೂ ಕೇಳಲಿಲ್ಲ. ಮೈಸೂರಿನನ್ನು 12 ಅಂಚೆ ಇದ್ದದ್ದನ್ನು ಎಂಟು ಅಂಚೆ ಮಾಡಿತು. ಡೈಲಿ ಅಲೋಯನ್ಸ್ ಅನ್ನು 25 ರೂಪಾಯಿಗಳು ಇದ್ದದ್ದನ್ನು ಹತ್ತು ರೂಪಾಯಿ ಮಾಡಿತು. ಬರ್ಕ್‌ನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿದಾಗ ಯಾರೂ ಏನೂ ಮಾತನಾಡಲಿಲ್ಲ. ನಾವು ಈಗಿನ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಸದಸ್ಯರ ಅನುಕೂಲಗಳಿಗೆ ಸರಿಹೊಂದಬೇಕು ಎಂದು ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮಾಡುತ್ತಿರುವೆ. ಸದಸ್ಯರು ಒಂದು ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ಸಾಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಸಂತೋಷ. ಯಾರೂ ಬೇಡ ಎನ್ನುವುದಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀ ನರಸಿಂಹೇಗೌಡರು ರೆಪ್ರೆಸೆಂಟೇಟಿವ್ ಅಸೆಂಬ್ಲಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಒಂದು ದಿನಕ್ಕೆ ಐದು ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ನಾನು ಆಗ ನಿಮ್ಮ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಹಿಂದೆ ಅಂತೆಂಬ ಸದಸ್ಯರು ಎಳೆದರು ಸೋಡ ಇವುಗಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಂತೆಂಬ ಸದಸ್ಯರುಗಳು ಅರಮನೆಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾದರೆ ಸೊಂಟಕ್ಕೆ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕು ಎಂದು ಇತ್ತು. ಈಗ ಅದೂ ಕೂಡ ಇಲ್ಲದಂತಾಗಿದೆ. ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸದಸ್ಯರುಗಳು ಹುಚ್ಚುಳ್ಳ ಹೂವಿನಹಾರವನ್ನು ಹಾಕಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗ ಕಾಲ ಬದಲಾವಣೆ ಆದಂತೆ ಎಲ್ಲಾ ಬದಲಾವಣೆ ಆಗಿದೆ. ಈ ಸಲಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಅಧಿಕಾರ ಬಂದಿದೆ! ಏನು ಕತೆ! ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾರಾಜರು ತಮ್ಮ ಲ್ಲರತಕ್ಕ ಹಕ್ಕನ್ನು ಪಟ್ಟಿಗಳಿಗೆ ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ 1956ನೆಯ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ 15 ರೂಪಾಯಿಗಳು ಇದ್ದದ್ದನ್ನು 12 ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಇಳಿಸಿದರು. ದಿನ ಭತ್ಯವನ್ನು ಯೂನಿಫಾರಂ ಮಾಡೋಣ, ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಬೇಡ ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಸಾನ್ನಿಧ್ಯವಾಡಲು ಸರ್ಕಾರದವರು ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಅಕಾಮಡೇಷನ್ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು, ಕಂಜೀನಿಯರ್ ಅಟ್ಯಾನ್ಸಿಯರ್ ಇರುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು, ರೆಫರೆನ್ಸಿಗೆ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಬೇಕಾದರೆ ಪೊಮ್ಮೆಡ್ ಮಾಡೋಣ. ಶ್ರೀ ಪುಟ್ಟಣ್ಣ ನವರೂಪ್ಪಾನು ಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿದರು. ಹೊಟೆಲುಗಳಲ್ಲಿ ಫ್ಯಾನು ಎಲ್ಲ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ !

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎ. ಪುಟ್ಟಣ್ಣ.—ಫ್ಯಾನು ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಬೇಕು. ಗೌರವಂಟನವರು ಅವನ್ನು ಕೊಂಡು ಕೊಳ್ಳಲಿ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ನೀವು ಹೇಳಿದ್ದು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಅದಕ್ಕೂ ಸೋಷಿಯಲಿಸ್ಟ್ ಪಾರ್ಟಿಯವರನ್ನೂ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲ. ಇದು ಬಹಳ ಫಾರ್ ಫೆಂಟ್ ಆಗುತ್ತದೆ. ನಾನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಲೆಟ್ರೇಚರ್ ಓದಿದ್ದೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಜಿ. ಬೋರ್ಡ್.—ಒಂದು ಕಡೆ ಸೋಷಿಯಲಿಸಮ್ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುವುದು, ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಟ್ಯಾಕ್ಸೇಷನ್ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡುವುದು. ಇದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥವೇ ಇಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ಟಾಕ್ಸೇಷನ್ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗತಾನೆ ಸಾಲ ತೆಗೆದಿದ್ದೇವೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಹೆಮ್ಮೆ ಪಡಬೇಕು. ಹೊಸರಾಜ್ ದ ಪೈನಾನ್ಸಿಯರ್ ಪೊಸಿಷನ್ ಸಾಂಡ್ ಆಗಿರುವುದರಿಂದ ಸಾಲವನ್ನು 10-30ಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪವೆಂದರೆ 11ಕ್ಕೆ ಕೋಸ್ಟ್ ಮಾಡಿದೆವು. ಐದು ಕೋಟಿ ಮೂರು ಲಕ್ಷ ಬಂದಿದೆ. It is unheard of in the history of Mysore. ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಬಹಳ ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅದಕ್ಕೂ ಇದಕ್ಕೂ ಹೋಲಿಕೆ ಮಾಡದೆ ಇದರ ಮರಿಟ್ಟ ಮೇಲೆ ತಾವು ಈ ಮನೂವೆಗೆ ಅಂಗೀಕಾರ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ.—ಇದುವರೆಗೂ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳುವದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಹೇಳಿದ್ದು. ಅವರು ಮಾಡಿದ ಭಾಷಣವನ್ನು ವಿರೋಧಮಾಡಲು ನಾನು ಐದು ದಿನಗಳು ಬೇಕಾದರೂ ಮಾತನಾಡುತ್ತೇನೆ. ದೇಶಕ್ಕೆ ಅನಾಯಮಾದಿದಾರೆಂದು, ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಿಗೆ, ಬಡಜನಗಳಿಗೆ ಅನ್ಯಾಯಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದು, ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ನಮ್ಮ ಪಾರ್ಲಿಯಮೆಂಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಪೊಟೆನ್ಸ್ ರೂಪವಾಗಿ ಐದು ನಿಮಿಷಗಳ ಕಾಲ ಹೊಂಗೆಹೋಗುತ್ತೇವೆ.

(ಐದು ಪಂಚೆ ಏಳು ನಿಮಿಷಕ್ಕೆ ವಿರೋಧಪಕ್ಷದವರಲ್ಲಿ ಸಭಾತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿದರು.)

MR. SPEAKER.—The question is :

“That the Mysore Legislature Salaries (Second Amendment) Bill, 1957, be taken into consideration.”

The motion was adopted.

MR. SPEAKER.—Clauses. Clause 2. The question is :

“That Clause 2 stand part of the Bill.”

The motion was adopted.

Clause 2 was added to the Bill.

MR. SPEAKER.—Clause 3. There is an amendment standing in the name of Sri K. Puttaswami. The Hon'ble Member is not present.

There is another amendment by the Hon'ble Finance Minister.

SRI T. MARIAPPA.—There is a clerical mistake. I move :

“That for the words ‘commencement of this Session’ the words ‘commencement of this session’ may be substituted.”

Mr. SPEAKER.—The question is :

“That for the words “commencement of this session” the words “commencement of this session” may be substituted.”

The motion was adopted.

Mr. SPEAKER.—The question is :

“That Clause 3, as amended, stand part of the Bill.”

The motion was adopted.

Clause 3, as amended, was added to the Bill.

Mr. SPEAKER.—Clause 1. The question is :

“That Clause 1 stand part of the Bill.”

The motion was adopted.

Clause 1 was added to the Bill.

Mr. SPEAKER.—Title and Preamble. The question is :

“That the Title and the Preamble stand part of the Bill.”

The motion was adopted.

The Title and the Preamble were added to the Bill.

Motion to pass.

Sri T. MARIAPPA.—Sir, I move :

“That the Mysore Legislature Salaries (Second Amendment) Bill 1957, as amended, be passed.”

Mr. SPEAKER.—The question is :

“That the Mysore Legislature Salaries (Second Amendment) Bill 1957, as amended, be passed.”

The motion was adopted.

THE CITY OF BANGALORE MUNICIPAL CORPORATION (AMENDMENT) BILL, 1957.

Motion to consider.

Sri T. MARIAPPA (Minister for Finance).—Sir, I move :

“That the City of Bangalore Municipal Corporation (Amend-

ment) Bill, 1957, be taken into consideration.”

Mr. SPEAKER.—Motion moved :

“That the City of Bangalore Municipal Corporation (Amendment) Bill 1957, be taken into consideration.”

Sri T. MARIAPPA.—This does not require any elaborate explanation. The salary at present proposed to the Commissioner is Rs. 1,400 which was based on the previous scales, i.e., those that were prevailing in the old Mysore State. Now the Government may post an I.A.S. Officer whose scale of pay runs up to Rs. 1,800. This relaxation is called for to enable the Government to post an I.A.S. Officer as Commissioner.

Sri V. P. DEENADAYALU NAIDU (Cubbonpet).—Mr. Speaker, in fact the Corporation was only too eager to see that some amendments to the Corporation Act were brought before this House. In pursuance of that, Government had also responded in some measure by constituting a committee just a few months ago comprising the ex-Mayors and M.L.As. to go into the matter of the amendments and a comprehensive amendment was placed before the Government and it has come before the House now. In fact the Corporation is expecting to see that this House endorses it. I may also congratulate the Hon'ble Minister for P.W.D. who has certainly acted in this behalf because he had assured some time back with regard to water supply and I may say that something has been done. Water scarcity has been relieved to a certain extent. But I may incidentally tell him that, while we are at it, uniformity has to be maintained inasmuch as there is difference between the Civil area and the City area in respect of this measure. That is one illustration. There are several others. Even with regard to court fee stamps half a per cent is charged in the City whereas it is two per cent in the Civil area. And then with regard to School fee also there is difference. All these matters are still pending. We expected some measures in this regard. The Corporation has been expecting legislation for